

44.965

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 113. ÉVFOLYAMA

1978. OKTÓBER • XXVII. ÉVFOLYAM 10. SZÁM

T A R T A L O M

Az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlése — — — — —	433
<i>Dr. Madas András:</i> Elnöki megnyitó — — — — —	434
<i>Király Pál:</i> Főtitkári jelentés — — — — —	436
<i>Dr. Ebli György:</i> Ellenőrző bizottsági jelentés — — — — —	447
Az 1978. év Bedő Albert-díjasai — — — — —	451
<i>Dr. Sali Emil:</i> Erdőgazdaságunk fejlesztésének új koncepciója — — — — —	454
<i>Csanádi Béla:</i> Tájékoztató a Mecseki EFAG munkájáról — — — — —	457
<i>Dr. Kecskés Sándor:</i> Felszólalás — — — — —	461
A vándorgyűlés résztvevői — — — — —	463
Fagazdasági Műszaki Napok — — — — —	465
<i>Dr. Solymos Rezső:</i> Merre tart a gyérités? — — — — —	472
<i>Czerny Károly:</i> Ráckeve környezetelakítása cseereerdősítéssel — — — — —	477

A címlapon: A VII. Műszaki Nap bemutatóterének főutcája

A hátlapon: Rádióval vezérelt VALMET—NORMET közelítő csörlő (Fotó ERTI, Jérôme R. felv.)

C О Д Е Р Ж А Н И Е

Общее заседание Общегосударственного Общества Лесоводов	433
<i>Д-р Мадаш А.:</i> Вступительная речь председателя	434
<i>Кираль П.:</i> Отчет генерального секретаря	436
<i>Д-р Эбли Дь.:</i> Отчет Контрольной комиссии	447
Лауреаты премии им. „Бедё Альберта“ в 1978 г.	451
<i>Д-р Шали Э.:</i> Новая концепция развития лесного хозяйства Венгрии	454
<i>Чанади Б.:</i> Информации с деятельности Мечекского лесхоза Участники выездной сессии	457
День лесохозяйственной техники	465

C O N T E N T S

The Convention of National Association of Forestry — — — — —	433
The Forestry Technical Day — — — — —	465
<i>Dr. R. Solymos:</i> Trends in Thinning — — — — —	472
<i>K. Czerny:</i> Forming the outskirts of town Ráckeve by relocated planting assignments — — — — —	477

AZ ERDŐ

az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa. Szerkeszti: Keresztesi Béla akadémikus. A szerkesztőség címe: Budapest, II., Frankel Leó u. 44. Levélcím: 1277 Budapest, Pf.: 17. Kiadja a Lapkiadó Vállalat, Budapest, VII., Lenin krt. 9—11. Levélcím: 1906 Budapest, Pf.: 223. Felelős kiadó: Siklósi Norbert. Kapják az Országos Erdészeti Egyesület tagjai; előfizethető még a Posta Központi Hírléptiroda (1900 Budapest, József nádor tér 1.) és a lapterjesztéssel foglalkozó, egyes postahivatalok útján. Előfizetési díj egy évre 60,— Ft, egyes szám ára: 5,— Ft. Külföldön terjeszti a „Kultúra” Könyv és Hírlap Külkereskedelmi Vállalat (H—1389 Budapest, Pf.: 149.), az évi előfizetés ára: 7\$.

Révai Nyomda Egri Gyáregysége, Eger. Felelős vezető: Vilček János. 78 2059 6612

Index: HU ISSN 0014—0031

Az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlése

Pécs, 1978. augusztus 4.

Húsz év után újra Pécs fogadta falai közé hagyományos vándorgyűlésünket. Hatalmasat változtak ezek a falak az eltelt időben. Rangos szállodák, egész városrészek, épületek és ezek között is kiemelkedő az orvostudományi egyetem hatalmas épülete, amelynek aulájában gyűlt össze egyesületi tagságunk népes serege — legalábbis azok, akik a még így is szűkösnek bizonyult elszállásolási lehetőségek mellett megjelenhettek.

Pontban kilenc órakor üdvözölte dr. MADAS ANDRÁS elnök a megjelenőket, kiemelve ezek között CZÉGÉNY JÓZSEFet, az MSZMP Baranya megyei Pártbizottságának titkárát, dr. SÁLI EMIL főosztályvezetőt a MÉM képviselőjében, a megyei és városi párt- és tanácsi szervek képviselőit, az MTESZ, a MEDOSZ, a FAGOK, a KISZ KB, a tudományos intézetek, az egyetem és társ-egyesületek megjelent képviselőit. Külön köszöntötte a külföldi — a bolgár, a csehszlovák, a jugoszláv, a lengyel és osztrák — vendégeket. Végül tisztelettel és szeretettel fordult az egyesületi helyi csoportok, szakosztályok küldöttei, az erdő- és fagazdaságok vezetői, képviselői, az állami gazdaságokban, a termelőszövetkezetekben, tanácsokban és egyéb szervezetekben, intézményekben dolgozó, vagy már szolgálaton kívül álló megjelentek felé.

Az üdvözlések után megnyitó beszédet mondott az elnök, majd a főtítkári beszámoló és az ellenőrző bizottsági jelentés következett. A hivatalos részt a BEDŐ ALBERT-díjak kiosztása zárta. Szakmánknak ezt a legrangosabb kitüntetését idén elnyerte:

GERDEI JÓZSEF erdész, a Mecseki EFAG sellyei erdészetének vezetője,

BOTOS GÉZA erdőmérnök, a MÉM Debreceni Állami Erdőfelügyelőségének vezetője és

BAKKAY LÁSZLÓ erdőmérnök, az Országos Trófeabíráló Bizottság elnöke.

A közgyűlés további részében CSANÁDI BÉLA a Mecseki EFAG igazgatója házigazdaként üdvözölte a közgyűlés résztvevőit és átfogó ismertetést adott a vezetése alatt álló gazdaság helyzetéről, eredményeiről és terveiről. A felszólalók között dr. SÁLI EMIL a MÉM Erdészeti és Faipari Főosztály vezetője tolmácsolta a minisztérium és személy szerint elsősorban dr. ROMÁNY PÁL miniszter üdvözlését, majd részletesen ismertette az Állami Tervbizottságnak és a kormánynak az erdőgazdálkodás fejlesztésére vonatkozóan hozott határozatát. Az ebben körvonalazott, előttünk álló hatalmas feladatok teljesítéséhez kapcsolódott felszólalásában KECSKÉS SÁNDOR tanszékvezető egyetemi tanár, a műszaki tudományok doktora, egyetemünknek most kinevezett rektora. Bemutatkozásában a szakma támogatását kérte munkájához és az egyetem készségét ígérte a feladatok végrehajtásához.

A közgyűlés a beszámolóknak, jelentésben foglaltakat helybenhagyólag elfogadta és ezzel az egyesület közgyűlése véget ért.

ELNÖKI MEGNYITÓ

A magyar erdőgazdálkodás fejlődésének fontos szakaszához érkezett. Hosszú és alapos előkészítés után a közelmúltban a legmagasabb párt- és állami szervek jelentős határozatokat hoztak az erdőgazdálkodás és a fafeldolgozás hosszú távú fejlesztésére, valamint a fejlesztés valamennyi szükséges feltételének megteremtésére. Ennek az intézkedésnek a jelentőségét akkor értjük meg helyesen, ha tekintetbe vesszük, hogy legutóbb ilyen magas szinten a felsőbb szervek csak közel negyedszázaddal ezelőtt foglalkoztak az erdőgazdálkodás teljes körű fejlesztésével.

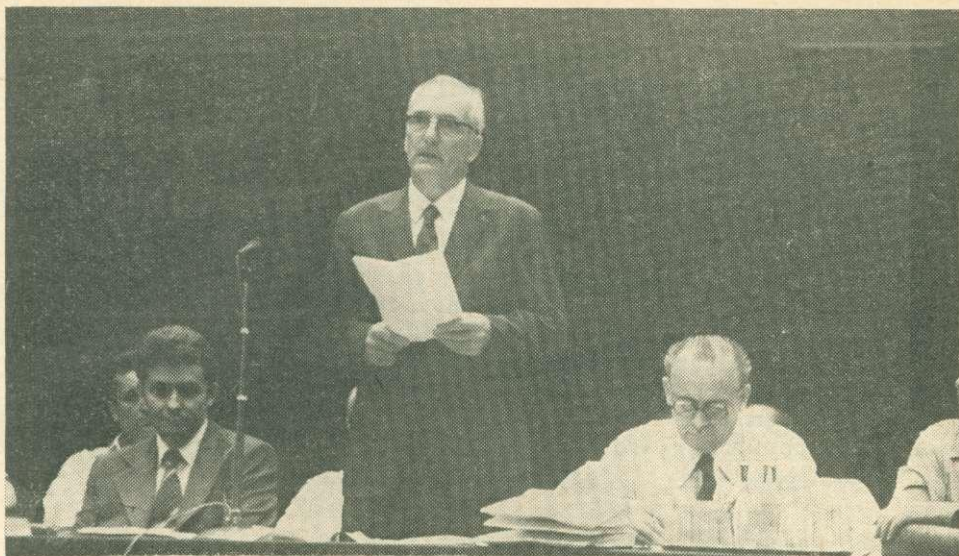
Amint az eredmények mutatják, az ötvenes évek elején hozott határozatok hosszabb távra helyesen jelölték ki az erdőgazdálkodás legfontosabb feladatait, az erdőterület, az élőkészlet, a növedék, a kitermelhető fatömeg rendszeres növelését, a belterjes erdőgazdálkodás megvalósítását és ezzel megfelelő nyersanyagbázis megteremtését egy későbbi, erőteljes faiparfejlesztéshez. Az elmúlt negyedszázad során a népgazdaság jelentős anyagi erőfeszítéseivel, az erdei munkások, erdészek, mérnökök, valamennyi erdészeti dolgozó, vezető szorgalmas, szívós és hozzáértő munkájának eredményeképpen a kitűzött feladatot végrehajtottuk. Az erdősültség 12⁰/₀-ról 18⁰/₀-ra, a kitermelhető fatömeg 25 év alatt több mint a kétszeresére emelkedett. Ezzel megteremtődtek a feltételei a létrehozott nyersanyagbázis erőteljes hasznosításának, a fafeldolgozó ipar jelentős fejlesztésének.

Az elmúlt időszak alatt azonban más jelentős változások is történtek hazai társadalmi-gazdasági fejlődésünkben és a nemzetközi gazdasági helyzet alakulásában. Az ember természeti környezetében világméretekben bekövetkezett kedvezőtlen változások az emberiség figyelmét fokozottabban ráirányították az erdők környezetvédelmi szerepének fontosságára. Az életszínvonal emelkedése, a közlekedési lehetőségek gyors növekedése, a szabad idő bővülése az erdők üdülési, szociális szerepét fokozzák.

Emellett a hetvenes évek elején bekövetkezett világgazdasági válság többek között felhívta a figyelmet arra, hogy az újra nem termelhető nyersanyagok készlete véges, és az emberiség lélekszámának jelenlegi gyors növekedése mellett már a belátható jövőben számolni kell egyes fontos nyersanyagok, mint például az olaj készleteinek kimerülésével. Ez a körülmény világméretekben felveti az újra termelhető nyersanyagok növekvő fontosságát az egész emberiség nyersanyaggal való ellátásában. Az újra termelhető nyersanyagok egyik legfontosabbika a fa, amelyik képes a nap energiáját folyamatosan olyan nyersanyaggá átalakítani, amelyből az emberiség számára szükséges termékek egész sorát lehet készíteni. A hagyományos felhasználási területek mellett ma már fából takarmányozási célra szolgáló fontos alapanyagok, a vegyipar jelentős termékei állíthatók elő.

Mindezek szükségessé tették a hazai erdőgazdaság és fafeldolgozó ipar hosszabb távú fejlesztésének legfontosabb kérdéseiben a felső szintű állásfoglalást. A hozott határozatok alapján az erdőgazdálkodás és a fafeldolgozó ipar területén a következő két évtizedben — lényegében a századforduló végéig — megoldandó feladatokat DR. SALI EMIL elvtárs fogja felszólalásában részletesen ismertetni.

Bár az előttünk álló feladatok elsősorban a rendelkezésre álló fatömeg foko-

Király Pál főtitkár, dr. Madas András elnök, dr. Sali Emil MÉM-főosztályvezető

zottabb hasznosítására vonatkoznak, nem szabad szem elől tévesztenünk a magyar erdészek mindenkori legfontosabb feladatát, azt, hogy állandóan javítsuk erdeink állapotát és utódainkra jobb erdőket hagyjunk, mint amilyeneket elődeinktől örököltünk. Ez a jövőben nagyobb feladatot fog jelenteni, mint amit eddig jelentett. Erre ne várjunk felsőbb határozatokat, mert ez az erdészek mindenkori feladata, szakmai becsületbeli kötelessége, amelynek feltételeit elsősorban nekünk kell megteremteni, illetve ahol ehhez külső segítség kell, ott nekünk kell határozottan jelezni, hogy mi az amit a saját erőnkől nem tudunk megoldani.

Az új, nagyszabású feladatok megvalósításának fontos feltétele olyan szervezet kialakítása, amelyik képes párhuzamosságok és áttételezések nélkül megoldani az erdőgazdaság és elsődleges faipar területén jelentkező, egyre bonyolultabbá váló feladatokat. Számíthatunk arra, hogy a közeljövőben ennek feltételei is megteremtődnek. Így a mai közgyűlésünkön megalapozottan tekinthetünk bizalommal a jövőbe egy olyan időszak után, amikor a szükségszerű és időigényes útkeresés sokakban, növekvő mértékben a bizonytalanság érzését keltette.

Azt is világosan kell látnunk azonban, hogy a legjobb határozatok is csak akkor hozhatják meg a megfelelő eredményt, ha vannak akik azokat hozzáértően, lelkesedéssel, fegyelmezetten végrehajtják. Ne áltassuk magunkat, az utóbbi évtizedben itt-ott hanyatlott az a két fontos pillér, amelyik az erdészeket jellemezte és eredményes munkájuk egyik fontos alapja volt: az önzetlen, áldozatkész szakmaszeretet, hivatástudat, lelkesedés és a kitűzött célok sikeres végrehajtásához szükséges fegyelmezett, egységes magatartás.

Meg vagyok győződve, hogy az erdészek most egységesen sorakoznak fel a kitűzött célok, az ezen célok megvalósítását szolgáló szervezet és vezetés mögé és a szakmánktól megszabott lelkesedéssel, fegyelmezettséggel fogják megvalósítani az elénk kitűzött feladatokat.

FŐTITKÁRI JELENTÉS

Az egyesület főtítkárának évről évre visszatérő, nem könnyű feladata: alapszabályainknak és a törvényes előírásoknak megfelelően számot adni a tagság egészét képviselő közgyűlésnek az egyesület helyzetéről, a legutóbbi közgyűlés óta végzett munkáról, eredményeinkről — és problémáinkról is!

Nem az jelenti a gondot, mintha nem állna rendelkezésre elég adat egy érdemi beszámoló előterjesztéséhez. Ellenkezőleg: 5600 ember munkájának eredményeit kell összefoglalni a rendelkezésre álló félórában.

Éppen ezért engedje meg a tisztelt közgyűlés, hogy az egyébként érdekes részletadatok felhasználása helyett munkánk, törekvéseink (mondhatnám úgy is: egyesületi politikánk) főbb tendenciáinak vázolása révén tegyek eleget számadási kötelezettségemnek.

Agazatunk eredményesen teljesíti V. ötéves tervét

Egyesületünk elmúlt évi tevékenysége — mint fennállásának immár 112 éve alatt mindig — szorosan kapcsolódott a magyar erdészet életéhez, annak támogatására irányult, hiszen ez létezésünk értelme, testületünknek egy évszázad óta változatlan fő célja.

A magyar erdészet életét a beszámolási időszakban is az eredményes munkálkodás jellemezte. Az erdőgazdaságok, faipari és egyéb vállalataink sikeresen teljesítették az V. ötéves terv időarányos részét. Ennek eredményeként több ezer hektárral nőtt az ország erdőterülete, mennyiségben és minőségben tovább gyarapodott nemzeti kincsünk, a már 200 millió m³-t meghaladó élőfakészlet, a fakitermelés pedig mintegy 7 millió bruttó m³-rel ismét rekordszintet ért el. Eredményesen folytatódott faipari üzeink műszaki megújítása, sőt újabb jelentős ipari kapacitások termelésbe állítására is sor kerülhetett. Mindemellett erdőink szaktársaink hozzáértő munkálkodása jóvoltából fokozódó mértékben elégitették ki a velük szemben támasztott üdülési és egyéb igényeket is.

A munka során természetesen probléma is akadt bőven (ezt maguk a közgyűlés tisztelt résztvevői, mint a mindennapi termelő munka közvetlen részesei tudják legjobban). Főként némely beruházásunkkal kapcsolatban jelentkeztek nehézségek, de egy-két erdőgazdaságunk pénzügyi nehézségei is ismertté váltak a szakmában. Mindez azonban nem változtat azon az öröndetes tényen, hogy szakágazatunk pozitív és negatív jelenségeinek egyenlege egyértelműen a kedvező irányba mutat.

Fontos fejlesztési döntések születtek szakmánkról

Hasonló képet vázolhattam az erdészet általános helyzetéről egy évvel ezelőtt debreceni közgyűlésünkön is. Ezt a vázlatot annak idején azzal fejezhettem be, hogy bizakodó várakozás jellemzi kartársaink hangulatát, amit az az értesülés váltott ki, hogy a társadalomirányítás legfelső szintjein foglalkoznak ágazatunk helyzetével, gondjaival, perspektívikus fejlesztésének lehetőségeivel és ennek feltételeivel.

Amint az eltelt időszak eseményei igazolták, ez a fokozott várakozás nem volt alaptalan! A Párt Központi Bizottságának Gazdaságpolitikai Bizottsága

két ízben is foglalkozott az erdőgazdaság és az elsődleges faipar távlati, komplex fejlesztésének kérdéseivel. A kitűzött irányelvek alapján az illetékes állami szervek kidolgozták az erdőgazdálkodás fejlesztésének és a hazai fa nyersanyag komplex hasznosításának koncepcióját — sőt annak megvalósítása érdekében már felelős határozatok is születtek. Erről a nagy horderejű lépésről elnökünk megnyitójában már részletesen szólott, ezért további részletezését mellőzhetem. Rátérve azonban a konkrét egyesületi munka ismertetésére, feltétlenül első helyen tartom megemlítenednek, hogy e koncepció létrehozásából a maga módján egyesületünk is kivette a részét. Mégpedig úgy, hogy a hozzánk legközelebb álló társadalmi partnerünkkel, a Faipari Tudományos Egyesülettel karöltve társadalmi javaslatot készítettünk, amelyet eljuttattunk a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium illetékeseihez. Javaslatunk lényege az volt, hogy az alapanyagot (és egyáltalán: erdőt) termelő erdőgazdálkodás erőteljes fejlesztése, elemi problémáinak mielőbbi rendezése mellett nem kevésbé erőteljesen kell fejleszteni a fafeldolgozást, a rendelkezésre álló értékes nyersanyag minél maradéktalanabb hasznosítása, importterheink csökkentése, illetve a devizát hozó export lehetséges fokozása érdekében. Anélkül, hogy a helyzetünkből levezetett alapgondolat „felfedezését” magunknak vindikálnánk, megelégedéssel láttuk, hogy a kész, elfogadott koncepció szintén ezt a nézetet tükrözi és ebből az alapelvből kiindulva szabja meg a főbb teendőket. Javaslatunkban azt a véleményünket sem rejtettük véka alá, hogy a további fejlődés irányítási-szervezeti feltételeinek a megteremtését is szükségesnek tartjuk ágazati szinten. A kidolgozott koncepció és a közben meghozott állami intézkedések azt mutatják, hogy ez a jó szándékú felvetésünk is indokoltnak látszott. Reméljük, hogy az élet majd igazolja az irányítás fejlesztése körüli intézkedéseket (és végre ez az évtizedes téma is nyugvópontonra jut).

Az erdészettel kapcsolatos párt- és állami határozatok kapcsán lehetetlenség nem megemlíteni az MSZMP KB 1978. március 15-i határozatát a mezőgazdaság és élelmiszeripar helyzetéről, fejlesztésének feladatairól. A szakmánkkal kapcsolatos intézkedések tulajdonképpen ennek az átfogó határozatnak a keretébe illeszkednek, amely mind az elemző, mind a feladatokat meghatározó részében kitér az erdőgazdaságra és az elsődleges faiparra is. A határozatnak a fagazdaságra vonatkozó részei röviden ugyan, de tömören és igen pozitívan értékelik az erdő és az erdőgazdálkodás jelenlegi és perspektívikus népgazdasági jelentőségét, felmutatott eredményeinket, valamint a továbbhaladás legfontosabb teendőit. (Lásd: Király Pál: A határozat c. cikkét ERFA, 1978/6. szám.)

Közgyűlési jelmondatunk tartalma

Beszámolómnak ez a szakasza alkalmas annak megmagyarázására, hogy miért választottuk 1978. évi közgyűlésünk számára ezt a jelmondatot: „Erdésmunkánk alapja a jövőbe vetett bizalom!” (amit az ERFA 1978/7. számának vezércikkében is kifejtettem). — Világossá tesszük jelszavunk értelmét az említett nagy horderejű párt- és állami határozatok, amelyek bizonyítják, hogy a társadalmi irányítás legfelső szintjein komoly figyelmet fordítanak helyzetünkre, méltányolják továbbhaladásunk feltételeit. Ezt a szándékot mi is értékeljük, érezzük a társadalom segítő erejét és ebből fakad derűlátásunk, a jövőbe vetett bizalmunk, megújuló munkakedvünk. Bár véletlen, és szinte szimbolikus az a körülmény, hogy idei vándorgyűlésünk szakmai programja — több évi erdőhasználati, ipari, műszaki program után — ismét erdőművelési jellegű. Az előrelátó szemléletmód a legtöbb pályán és a legtöbb munkakörben kívánatos, de

a jó erdőművelés esetében egyenesen nélkülözhetetlen alapkövetelmény a távlatokban való gondolkodás. Ezt a távlatokba nézni tudó szemléletet, ezt a jövőnkbe vetett bizalmat és a jövőért is tenni kívánó bizakodást tükrözik a bolyi és zengővárkonyi bemutatóink is.

Távlati cselekvési programunk

A távlatokról szólva és egyesületi munkánk tendenciáit tovább részletezve feltétlenül megemlítendőnek tartom, hogy amiként a szakma egészének távolabbi teendőit is meghatározó dokumentumok születtek az állami szférában, úgy egyesületünk teendőit is hosszabb távra megszabó — „méretarányait” és időhorizontját tekintve természetesen az előzőknél lényegesen szerényebb — határozatot hozott egyesületünk elnöksége a múlt év szeptemberében és ez: az egyesületnek az 1978—1985 közötti évekre szóló cselekvési programja. Ez szintén jelentős MSZMP KB titkársági határozaton alapul, amelyet az MTESZ múlt évi XII. közgyűlése adaptálta szövetségre, illetve a tagegyesületekre. A program három fő fejezetbe foglalva konkrétan igyekszik meghatározni egyesületünk közelebbi és távolabbi tennivalóit: az erdőgazdasági termelés segítésének, a tudomány gyakorlatba állításának és a szakmán belüli közművelődés fokozásának vonatkozásában. Ismételten hangsúlyozom, hogy a cselekvési program összeállítása során a konkrétságra törekedtünk, tömören megfogalmazott pontokba foglalva az egyes feladatokat és csupán rövid elvi bevezető fejezetekre szorítkozva, minthogy megítélésünk szerint munkánk elvi alapjait a mindössze hat éve kidolgozott és a tatai közgyűlés által jóváhagyott új alapszabályaink megfelelően kifejtik. Az idei munkatervünket már e cselekvési program alapján állítottuk össze, határozottan törekedve a programban magunk elé tűzött célok következetes és mielőbbi megvalósítására. Így a programot vezérfonalként is használhattam a végzett munkáról és törekvéseinkről szóló beszámolómmal további folytatásához.

Erdőtörvény-javaslatunk

Az erdőgazdasági termelés, a magyar erdőgazdasági politika társadalmi támogatását szolgáló akcióink közül elsősorban az új erdőtörvény és az új vadá-

szati törvény előkészítésével kapcsolatos javaslatainkat kell kiemelni. Amint az ma már szaktársaink körében közismert, az illetékes állami szervek a meglevő és sok tekintetben módosításra, kiegészítésre szoruló (egyszer már jelentősen módosított) erdőtörvényünk helyébe — a további toldozás-foldozás helyett — új erdőtörvényt és egy önálló vadászati törvényt kívánnak életbe léptetni. A társadalmi vélemények kifejtésére a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumból kaptunk felhívást (ami egyébként teljesen összhangban áll az MTESZ munkájának továbbfejlesztéséről hozott párthatározattal). A felhívás alapján a témát országos jellegű kiemelt egyesületi munkatervi feladatnak minősítettük, így minden tagtársunknak lehetősége nyílt észrevételeinek, javaslatainak kifejtésére. Valóban igen szép számú javaslat érkezett be felhívásunkra szakosztályainktól, helyi csoportjainktól, amelyekből az új erdőtörvényre nézve megalkothattuk egyesületünk javaslatát és azt a részletek csinos kis kötetre rúgó anyagával együtt megküldtük a MÉM-nek, sőt — külön érdeklődésre és felkérésre — a Minisztertanács Tanácsi Hivatalának (a Koordinációs Főosztálynak) is.

Az új vadászati törvénnyel kapcsolatos javaslatok feldolgozása is folyamatban van, az eredményt a közölt igénynek megfelelően augusztus végén vagy szeptemberben juttatjuk el a MÉM-hez. E javaslataink lényege az volt, hogy az erdő a természeti környezetnek egyik legfontosabb alapeleme, a földi élet feltételének egyik legfontosabb hordozója. Aki az erdőt veszélyezteti vagy pusztítja, az a földi élet gyökereit veszélyezteti vagy pusztítja. Ezért az erdő ügyét mindenféle csoportérdektől (még az erdészeti csoportérdektől is) függetlenül, össztársadalmi ügyként kell kezelni és az erdőkről szóló alaptörvényt ennek megfelelően kell megalkotni. Úgy véljük, hogy korunk szellemének és a jövő generáció érdekeinek is ez a felfogás felel meg leginkább.

A majorfásítások támogatása

A termelést támogató másik nagy országos méretű akciónk, kiemelt munkatervi feladatunk volt a majorfásítások társadalmi támogatása, amivel szintén a MÉM felhívásának tettünk eleget. Némely helyi csoportunknak gyenge adminisztrációs munkája következtében, sajnos nem tudunk teljesen pontos számszerű képet adni ennek a vállalkásunknak az eredményéről, de még az innen-

onnan hézagosan beérkező adatok alapján is megállapítható, hogy tagtársaink szívvel-lélekkel vették ki a részüket ebből a munkából is. Helyi csoportjaink szakemberei a múlt év végéig 301 komplett majorfásítási tervet készítettek társadalmi munkában és 375 fásítás megvalósítását segítették helyszíni közreműködéssel (művezetéssel, tanácsadással, csemetebeszerzéssel és egyéb módon). Ez a segítségnyújtás főként termelőszövetkezetet, valamint néhány állami gazdaságot érintett. Az akció nemcsak a mezőgazdasági nagyüzemek számára hozott hasznot, de hasznos tapasztalatokat jelentett szaktársaink részére is. Megmutatkozott az átlagos fásítási munkáknál lényegesen költségesebb munka esetén a gondos előkészítés fontossága és az is, hogy a sikerhez legalább annyira szükséges a mezőgazdasági üzem érdeklődése a téma iránt és tulajdonosi öntudata, mint amennyire az erdészeti dolgozók ügyszeretete.

A vertikális integráció erősítése

Cselekvési programunknak egyik fontos célja a szakmán belüli vertikális integráció erősítése. Azt, hogy miért? — szaktársaim körében szinte szükségtelen indokolnom, az indokok annyira közismertek. A már említett felső szintű határozatokban is központi helyet foglal el a megtermelt hazai fa nyersanyag értékes ipari terméké történő feldolgozásának erőteljes fejlesztése, az egyre nagyobb terhet jelentő és piaci szempontból egyre nehezebbé váló importlefedezése, megfelelő belföldi ellátás biztosítása és a gazdaságos export fokozása céljából. Úgy véljük, hogy a termelési-gazdasági folyamatokat társadalmi téren is elő kell segíteni és ezért az erdészetben és a fafeldolgozásban dolgozók közötti szellemi integrációt egyesületi vonalon is erősíteni kell. Ebből a megfontolásból kiindulva hozta létre elnökségünk a fatechnológiai szakosztályt. Indokolta ezt a lépésünket még az is, hogy a gyakorlatban dolgozók részéről felmerült az összefogás a munka közben szerzett tapasztalatok gyorsabb átadásának igénye annak érdekében, hogy ne külön-külön vállalatonként érezzék a fejlesztési törekvéseik nehézségeit. Felmerült bizonyos fafeldolgozási témák állandó és kiterjedtebb bázison való gondozásának szükségessége (pl. a fahulladékok vegyi és mikológiai feldolgozásának fejlesztése), valamint a különböző erdőgazdálkodó szektorokban a fafeldolgozás területén dolgozó szakemberek felkutatásának és társadalmi összefogásának, együttműködésük megteremtésének igénye is.

A szakosztály vezetésére legfontosabb fejlesztő intézetünknek, az ERFATERV-nek igazgatóját, BEDŐ TIBOR kartársat kértük fel, titkárának pedig az iroda osztályvezetőjét DÁMOSY ZOLTÁN kartársat.

A szakosztály eredményes működéséhez komoly reményeket fűzünk és erre vezetőinek személyében biztosítékot látunk.

Az utánpótlás segítése

A termelés társadalmi támogatását célzó programjában szerepel a szakmunkásképző és a szakközépiskolák helyzetének folyamatos figyelemmel kísérése, szakmunkásaink és a fiatal utánpótlás különféle versenyéinek és hasonló társadalmi megmozdulásainak patronálása. Úgy véljük, hogy ezzel hozzá tudunk járulni ágazatunkat, a termelésben dolgozó társainkat foglalkoztató egyik legnagyobb problémának a megoldásához: a munkaerő-ellátás biztosításához.

A tavasz folyamán oktatási bizottságunk az Erdészeti és Faipari Egyetemmel karöltve nagy ankétot szervezett Sopronban, amelyen szakoktatási intézményeink vezetői mellett szép számban vettek részt az erdőgazdaságok, faipari

vállalatok, erdőrendezőiségek képviselői is. Az ankét középpontjában az erdészeti gépész specialisták képzésének problematikája volt, ami üzemi munkánknak szintén egyik legnagyobb gondja most, a központi intézkedésekben is előirányzott erőteljes műszaki fejlesztés, az ún. technikaváltás küszöbén. A megbeszélés során az oktatás és a gyakorlat képviselői számos olyan kérdésben egyeztették álláspontjukat, amelyekben az egység a további sikerek legfontosabb feltétele. A fő kérdésben az a nézet alakult ki, hogy a leggyorsabb megoldást az erdőmérnökök gépész szakmérnöké történő posztgraduális képzése, illetve a gépészeti gyakorlattal rendelkező erdésztechnikusok gépész szaktechnikussá való képzése jelentené. A későbbiekben — ha az agrár felsőoktatási intézményekbe beiskolázható hallgatók számának behatárolása ennek nem állítana korlátokat — megindítható lenne az erdészeti gépészüzem-mérnök-képzés, mégpedig legkívánatosabb módon az erdészeti szakközépiskola nappali tagozatát elvégzettek közül az arra alkalmasak beiskolázásával. A megoldásnak ez a logikája az ankét során is ráirányította a figyelmet az ún. oktatási lánc és ezen keresztül a szakemberlánc kiépítésének fontosságára, ami a tehetségek felfelé haladásának érvényesítését jelentené, a szakmunkásképzéstől indulva a szakmérnök-képzésig. Munkaspártunk politikájának is ez a képzési elv felelne meg a legjobban. (Az ankét megállapításait részletesebben közöltük az ERFA 1978/8. számának vezércikkében. „Időszerű oktatáspolitikai kérdések” címmel.)

Egyesületi munkáspolitikánk részeként említem meg, hogy patronálólág részt veszünk a Fakitermelők Országos Versenyének megrendezésében. (Különdíj kitűzésével járulva hozzá a legjobbak erkölcsi és anyagi honorálásához.) Hasonló módon vettünk részt az erdőgazdaságban és a faiparban dolgozó fiatal szakmunkások első országos szakmai-politikai vetélkedőjének és találkozójának megrendezésében Miskolcon a tavasz folyamán, eredményes és fölöttébb szívélyes elvtársi együttműködésben a KISZ KB Mezőgazdasági és Falusi Osztályával, és más közreműködő szervezetekkel. Az országos vetélkedő megtisztelő nyilvánosságát használta fel egyesületünk arra, hogy átadja a pályadíjakat azoknak a tehetséges és ügyszerető fiataloknak, akik az ifjúsági bizottságunk által meghirdetett „Fiatalok az erdőgazdaság fejlesztéséért” pályázaton helyezést értek el. Bizottságunk ezzel a pályázattal végső soron utánpótlásunk közéleti érzékenységét kívánta fokozni az ágazat közügyei iránti érdeklődés serkentésével.

Egyesületünk: kapocs az elmélet és a gyakorlat között

Cselekvési programunk másik fő fejezetét a tudomány gyakorlatba állításának egyesületi feladatai képezik. Talán ennek végrehajtását kell a legkevésbé részleteznem. Hiszen szaklapunknak, „Az Erdő”-nek „Egyesületi közlemények” rovatán keresztül a tagtársak havonta tájékozódhatnak arról, hogy tudományos kutatók, egyetemi oktatók és más kitűnő specialisták a helyi csoportoknál a szakosztályi rendezvényeken mily sok szakelőadáson, tapasztalatcserén, helyszíni bemutatón keresztül adják át a termelő gyakorlat számára a legfrissebb tudományos eredményeket, a korszerű ismereteket.

Amit ezzel kapcsolatban azonban ismételten szóvá kell tennem, az a továbbképzés rendezése, a résztvevők körének megválasztása. Számos tagtársunk alkalmoszerű megkérdezése alapján sajnálattal kell megállapítanom, hogy többszöri felhívásunk ellenére tagtársaink jelentős részének az egyesületi élet a szaklapon kívül mást nem nyújt, mert a termelés frontján dolgozók közül sokan egyesületi rendezvényre soha el nem jutnak. Ez a helyzet a fejlődés jelenlegi szakaszában már tarthatatlan. Helyi csoportjainknak sokkal energiku-

sabban kell törekedniük arra, hogy szaporodjon az egyes termelési körzetekhez, erdészetekhez kihelyezett továbbképző rendezvények száma és arra, hogy sokan a termelés közvetlen irányítói, sőt az érdeklődő, jobb szakmunkások közül is minél többen részt vehessenek. Csak így érhető el, hogy a tagság egésze valóban a magáénak érezze egyesületét és érdekelt legyen a közös teherviselésben is. Törekvésünkhöz kérem a vállalatok, intézmények vezetőinek megértő támogatását (amit egyébként a legtöbb helyen eddig is élveztünk).

A végzett munka mellett meg kell említenem azt is, hogy több fontos feladat végrehajtása áll még előttünk a közeljövőben az ágazati tudománypolitika társadalmi támogatása terén.

Művelődési politikánk — munkáspolitikánk

Cselekvési programunk harmadik fejezetében közművelődési jellegű feladatokat állítottunk magunk elé. Ezek természetesen sok tekintetben szoros összefüggést, esetenként átfedést jelentenek az előző fejezetbe foglaltakkal és sok tekintetben az egyesület hagyományos, klasszikus tevékenységének folytatását jelentik. Ilyenek pl. évszázados könyvtárunk fenntartása (melynek megfelelő végleges elhelyezése még mindig nem oldódott meg, de az ideiglenes elhelyezésért is ismételt köszönetet mondunk a Budavideiki Erdő- és Vadgazdaság igazgatójának megértő támogatásáért). — Ilyen az immár 113. évfolyamában járó egyesületi szaklapunk kiadása (amellyel kapcsolatban szintén köszönetet mondunk a MÉM-nek a kapott jelentős anyagi támogatásért, amellyel lehetővé teszi, hogy a többségében szerény anyagi helyzetben levő tagtársaink elfogadható áron juthassanak hozzá a szakmai önművelésnek ehhez a fontos forrásához). Ilyen a szakmai propaganda, amelynek terén a legnagyobb irányú megmozdulásunk ismét az „ERDŐK NAPJA”-nak az általános és középiskolás ifjúság körében történt megrendezése volt, és amelynek során a résztvevők számát már mintegy 150 000 fiatalra becsülik.

Jelentkezett azonban közművelődési irányú munkánkban újszerű vonás is. Mégpedig az, hogy a műszaki értelmiség szakmai tudásának növelése mellett feladatukul tűzték ki az erdei munkások szakműveltségének fokozását is. (Természetesen az egyesület lehetőségeinek határain belül nem vállalhatná át ezen a téren az illetékes állami szervek szerepét.) A feladat kitzűzésénél abból a megfontolásból indultunk ki, hogy a munkát irányító erdőmérnököknek és erdésznek minden időben saját magának kellett a munka elvégzéséhez biztosítani az arra alkalmas munkaerőt. Ez az „arra alkalmasság” jórészt már ma is, de a jövőben még inkább elsősorban az elméleti és műszaki felkészültséget jelenti majd. Munkásgárdánknak ezt a tulajdonságát kell mindnyájunknak fejlesztenünk és ehhez próbálunk az összefogás erejével kollektív segítséget adni. Problémát jelentett azonban a végrehajtás szervezeti lehetőségeinek a megtalálása. A megoldás lehetősége akkor mutatkozott meg, amikor megbeszélést folytattunk a Mezőgazdasági, Erdészeti és Vízügyi Dolgozók Szakszervezete erdészeti szakosztályának vezetőjével (az időközben nyugállományba vonult Nemes József elvtárrsal) a két szervezet közötti együttműködés fejlesztéséről. Úgy találtuk, hogy ezen a vonalon keresztül a munkások szocialista brigádmozgalmához az eddigieknél is szorosabban csatlakozva tudjuk dolgozóink általános és szakmai önművelődési törekvéseit támogatni és a műszaki fejlődés által megkívánt vonalra irányítani. Egyébként is részletes együttműködési megállapodás tervezetét készítettük elő, amit az országos választmány a közelmúltban, júniusban megtárgyalt és ebben a szakszervezet irányában teendő egyesületi kötelezettségek között központi szerepet kapott a munkások brigádmozgalmának

fokozottabb műszaki támogatása, munkásaink műveltségi színvonalának emelése. Úgy vélem, egyesületi munkáspolitikánk ily módon történt megfogalmazása teljesen megfelel egyesületünk évszázados tradícióinak. Reméljük azt is, hogy a két szerv között tervezett szorosabb együttműködést célzó megállapodás majd tagtársaink meglegedésére szolgál, hiszen tagtársaink túlnyomó többsége tagja a MEDOSZ-nak, sőt sokan végeznek értékes társadalmi munkát a szakszervezetben valamely funkcióban. Megállapodási tervezetünk, amely remélhetőleg még az őszi folyamán tető alá kerül, egyébként az erdészetben és faiparban dolgozó műszakiak, tagtársaink érdekvédelmének fokozását is szolgálja, összhangban a szakszervezet központi vezetőségének a múlt év novemberében ebben a témakörben hozott határozatával. Megjegyzem, hogy a vezetőségi ülés anyagának kidolgozásához az erdészeti műszaki értelmiségiek vonatkozásában szociálpolitikai bizottságunk jól hasznosítható (és fel is használt) részanyagot bocsátott a szakszervezet rendelkezésére, részben annak a kérdőíves felmérésnek az alapján, amelyet a múlt évben tagtársaink körében végeztünk) és amely — tagtársaink passzivitása miatt — csak részben váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Szociálpolitikai bizottságunk e mellett is értékes munkát végzett. Például olyan érdekes felvetések kimunkálásán dolgozott, mint az erdészeti címhasználat, valamint az erdészeti alapelvi. Ezek a felvetések a tárgyalások első menetében heves viharokat kavartak (pl. az erdészeti címhasználat témája az elnökség ülésén), de az első ellentmondásokat túlélték, bizonyítva ezzel, hogy objektív magjuk és a szakma körében jelentős mennyiségű pártolójuk van. Ezért érdemes lesz a továbbiakban alaposabb kidolgozásokon fáradozni, elvi alapjaikat jobban tisztázni, hiszen erre intenek bennünket a társadalmi környezet jelenségei, más szakmákban tapasztalható hasonló megmozdulások is.

Nemzetközi munkánk eredményeiből

Szerteágazó működésünknek még egy területéről szeretnék jelentést tenni a közgyűlésnek és ez: a nemzetközi munka.

Ez egy kevésbé látványos, szerénynek látszó eredményekkel járó, ugyanakkor rendkívül munkaigényes és kényes területe az egyesületi munkának. Úgy véljük azonban, hogy amikor a nehéz és hálátlan feladatot elvégezzük, jó szolgálatot teszünk nemcsak a szakmának, de (természetesen egyesületi méretarányban értelmezve) hazánknak, a Magyar Népköztársaságnak is.

Ennek bizonyítására legyen szabad megemlítenem, hogy még a múlt évben külföldi erdészeti szakemberek részére rendezett, továbbá a múlt évi vándorgyűlésünkhöz is kapcsolt tanulmányutak hatásaként egész sor közlemény jelent meg a nyugatnémet és az osztrák erdészeti szaksajtóban. Ezek a közlemények kivétel nélkül mind igen pozitívan értékelték a magyar erdőgazdaság eredményeit, törekvéseinket. E közlemények még az ottani politikai körök figyelmét is magukra vonták. Nem volt tehát hiábavaló a külföldi szaktársak magyarországi tapasztalatszerzését előkészítő munka, a vendégszeretet, a törődés, amiért közvetlen munkatársaim mellett köszönetet mondok mindazon vállalati és intézményi dolgozóknak, akik bennünket e programnak sikeres lebonyolításában támogattak. Köszönetet mondok az MTESZ Nemzetközi Kapcsolatok Főosztályának és Bizottságának is a külföldiek támogatásával kapcsolatos ügyintézés során tanúsított segítőkészségért és rugalmasságért. Úgy vélem, hogy eredményes nemzetközi munkánkkal a magunk szűk kis szakterületén sikerült a gyakorlatot aprópénzre váltani, illetve alátámasztani azokat a nagy politikai gondolatokat, melyekben a vezető államférfiak Brezsnyev elvtárs bonni, illetve

Kádár elvtárs bécsi és bonni látogatása során egyetértőleg megállapodtak. Egyesületi külpolitikánk helyességét és az erdészbarátság országghatárokat áthidaló erejét bizonyítja az is, hogy küldöttségünk májusban az immár 6. alkalommal megrendezett „Pannónia” elnevezésű jugoszláv—osztrák—magyar határ menti erdésztalálkozón élvezhette burgenlandi kollégáink vendégszeretét, s küldöttségünk részt vehetett a Burgenlandi Erdészeti Egyesület, valamint a Steiermarki Erdészeti Egyesület idei közgyűlésén és mindkét egyesület delegációját üdvözölhetjük a mai közgyűlésünkön.

Nem kevésbé szívélyes személyi és eredményes munkakapcsolatban állunk a Szlovén Erdészeti Egyesülettel, amelynek küldöttjei szintén megtisztelték részvételükkel közgyűlésünket. Annak ellenére, hogy a központi irányelveknek megfelelően csökkentettük (ha ugyan még egyáltalán lehetett csökkenteni) központi nagy rendezvényeink számát és a beszámolási időszakban külföldi részvételű konferenciát nem tartottunk, mégis változatlan szilárdsággal álltak fenn kapcsolataink a szocialista országok baráti egyesületeivel.

Közülük a leghagyományosabb barátság a lengyel és a bolgár erdészeti egyesülettel köt bennünket össze, de nagy örömünkre szolgál, hogy a csehszlovák erdészek küldötte is immár második alkalommal vesz részt közgyűlésünkön. Saját delegációnkat pedig az NDK mérnökszervezetének, a Kammer der Techniknek erdészeti szakegyesülete látta vendégül igen értékes szakmai rendezvényen. A baráti kapcsolatok jegyében veszünk részt a szocialista erdészeti és faipari egyesületek képviselőinek kétvétenként, ez alkalommal az ősz folyamán a Szovjetunióban, Petrozavodszkban megrendezésre kerülő találkozásán és delegáció kiküldésével teszünk eleget lengyel barátaink szívélyes meghívásának is.

Politikai szempontból is jelentősnek ítéljük azt a tényt, hogy az egyesületünk meghívást kapott a nyugatnémet szövetségi erdészeti egyesület, a Deutscher Forstverein szeptemberben Saarbrückenben megrendezésre kerülő nagyszabású közgyűlésére.

Az említettek mellett nemzetközi kapcsolatainkban nem elhanyagolható tetteket jelentettek azok az utazások, amelyeket helyi csoportjaink bonyolítottak le az MTESZ területi szervezetei révén. Mindezek a kapcsolatok kartársaink tucaitjai számára adtak lehetőséget az állami vonaltól függetlenül érdekes

külföldi tapasztalatcserékre, melyeknek eredményeit munkájukban jól hasznosíthatják.

Nem mellékes körülményként jegyzem meg, hogy devizafedezet szempontjából teljesen önellátók vagyunk, elég jelentős mennyiségű devizát termelünk rendezvényeinken keresztül államunk számára, amelynek egy részét visszakapjuk és ebből tudjuk finanszírozni tőkésországokba irányuló utazásainkat.

Új, lelkesítő feladatok várnak ránk

Engedje meg a tisztelt közgyűlés, hogy röviden vázolhassam a közvetlenül előttünk álló feladatokat, további terveinket is. Szeptemberben két nagyszabású nemzetközi konferenciát kell lebonyolítanunk, mégpedig az Európai Parkerdők és Nemzeti Parkok Szövetségének idei közgyűlését (amit az idén Magyarországon rendeznek meg és amelynek megszervezését elvállaltuk; Európa szinte valamennyi országából 80 résztvevő, 10 szocialista, 70 tőkés), továbbá a VII. európai mikológiai kongresszust, amely csak elnevezésében európai, mert a kontinentális kereteit jóval túllépte, hiszen a 73 résztvevő Európa, Ázsia és Afrika 19 országából érkezik a kongresszusra.

Mint már említettem, ugyancsak augusztus—szeptember hónap folyamán szeretnénk létrehozni a MEDOSZ-szal kötendő együttműködési megállapodásunkat annak érdekében, hogy egyesületi munkáspolitikánk végrehajtásához a megállapodás szellemében, a szakszervezet támogatásával hozzákezdhessünk. Decemberben lesz egy országos konferenciánk Budapesten a műszaki fejlesztési bizottságunk szervezésében, „A műszaki fejlődés és a fagazdaság” címmel, amelyen több neves külföldi szakember is szerepelni fog előadóként. Ezzel el is érkeztünk a következő esztendőhöz, amelynek legfontosabb teendőit az országos választmány a június 20-i ülésén már meg is határozta és a következő három kiemelt feladatot állította a jövő évre valamennyi egyesületi szerv elé:

- Az erdőgazdaság távlati komplex fejlesztéséről hozott határozatok széles körű ismertetése és az azokból adódó feladatok megvitatása.
- A VI. ötéves terv előkészítésének társadalmi segítése, különös tekintettel a munka hatékonyságát befolyásoló tényezők vizsgálatára és a szociális ellátás fokozására.

— Az erdőgazdálkodó ágazatok közötti integráció fejlesztésének társadalmi elősegítése, az együttműködés előnyeinek fokozott kihasználása céljából.

Bízunk abban, hogy az országos választmány által meghatározott fő célok valóban a legidősebb, legfontosabb feladatokra koncentrálnak az egyesületben rejlő társadalmi erőket. Ezért e helyről is kérem tagtársaimat, vegyenek részt képességeik latbavetésével azok megvalósításában, a jövőbe vetett bizalmuk váljon ezt a szebb, jobb jövőt formáló, alkotó cselekvéssé.

Emlékezzünk együtt nagy események évfordulóira

Találkozónk színhelye: Pécs, az évezredes város, az egykori Sopianae, minden ide látogatót megfog mediterrán bájával és ősi hangulatával. Az utcák, terek, épületek, falak és kövek itt mindenütt történelmi hangulatot sugároznak, amelynek hatása alól magát kivonni senki nem tudja. Az ideérkezés órája az én gondolataimat is (akarva, nem akarva) a múlt emlékei felé terelte. Eszembe juttatta például ifjúkoromnak egyik feledhetetlenül kedves emlékét, a legutóbbi, kereken húsz évvel ezelőtt megtartott pécsi vándorgyűlésünket, amelynek szakmai tartalmát már csak szaklapunk segítségével tudom feleleveníteni, de azt tudom, hogy a Tripammer-fánál életem egyik legemlékezetesebb, legvidámabb erdésztalálkozójának és szakestélyének részese voltam. Jól emlékszem elnökünknek ott elhangzott és ma már történelemmé vált szavaira is: „Szélesre tárom egyesületünk kapuját az erdészek tömege előtt...”

De eszembe juttat Pécs hangulata más, történelmi évfordulókat is. Jó negyedév múlva lesz a 60. évfordulója annak, hogy kitört Budapesten az őszirózsás forradalom, a polgári demokratikus forradalom — amely nyitánya volt a néhány rövid hónap alatt kifejlődött szocialista forradalomnak, a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának. Ugyancsak 60 éve, 1918. őszén alakult meg Budapesten, egy kis Visegrádi utcai lakásban a Kommunisták Magyarországi Pártja, amely ma társadalmunk vezető ereje, sorsunk, jövőnk meghatározója. (E történelmi évfordulóról megemlékezve közbevetem, hogy a múlt év telén ugyancsak egy nagy, világtörténelmi évfordulót ünnepeltünk meg: a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulóját és ennek ágazati megemlékezését egyesületünk rendezte meg Budapesten, a Szovjet Kultúra és Tudomány Házában. Örömről szolgált, hogy ezen a maradandó élményt nyújtó rendezvényünkön az ünnepi üdvözlést egy szovjet kolléga: VIKTOR OROSZ, a Szovjetunió budapesti nagykövetsége pártbizottságának a titkára mondta el, magyar nyelven.)

Az említett politikai események által megindított mélyreható, forradalmi társadalmi átalakulások egyik következménye volt, hogy 30 évvel ezelőtt, 1948-ban megalakulhatott a magyar műszaki-tudományos értelmiség új, demokratikus szervezete: a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége. Egyesületünk akkor már kilábalta a háború utáni nehéz körülmények okozta stagnálásból és Lány Géza elnöklete alatt, a tiszteletre méltó emlékü, lelkes MIHÁLYI ZOLTÁN titkár vezetése mellett folytatta munkálkodását fennállásának IX. évtizedében az új, demokratikus viszonyok között.

Ma, amikor már az MTESZ fogalom a magyar közéletben, mint a magyar értelmiség legnagyobb és legtekintélyesebb szervezete, jogos öntudattal emlékezhetünk vissza az alapítás idejére, arra a tényre, hogy egyesületünk is ott állt a 17 alapító egyesület egyikeként az új szervezet bölcsőjénél. De ott álltunk később is, akkor is, amikor egyes kiválási szándékok a belső egység megbontásával fenyegették a szövetséget. Most, három évtized elmúltával mindazon tagtársaink, akik valaha is az MTESZ felvirágoztatásán munkálkodtak, meg-

elégedéssel állapíthatják meg, hogy munkájuk, kitartásuk nem volt hiábavaló, mert az MTESZ országunk nagy és tekintélyes, a külföldi mérnökszervezetek körében is közmegbecsültségnek örvendő társadalmi szervezetévé vált. (Bizonyítja ezt többek között az MSZMP KB Titkárságának az MTESZ-ről hozott és már említett határozata is.)

Beszámolóm utolsó szava — a köszönet szava. A mai alkalmat ragadom meg arra, hogy köszönetet mondjak mindazon szervezeteknek, vállalatoknak, intézményeknek és személyeknek, amelyek és akik az elmúlt év során is támogatták egyesületünket. Köszönetet mondok egyesületi tisztségviselőinknek is, a tagságnak is a különböző formában végzett, önzetlen társadalmi munkáért, amelynek eredményeként elmondhatjuk: a gondok, nehézségek, hibák ellenére is eredményes munkát végeztünk az elmúlt esztendőben.

DR. ÉBLI GYÖRGY:

ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁGI JELENTÉS

Egyesületünk, alapszabályainak megfelelően, a szövetség célkitűzéseivel összhangban dolgozott az elmúlt évben is. Az egyesületi munka alapját az évről évre kiadásra kerülő éves munkaterv határozza meg. Erről összefoglalóan elmondható, hogy az Országos Erdészeti Egyesület munkája a célkitűzéseink maradéktalan végrehajtását szolgálja és biztosítja azt, hogy az egyesület működése az alapszabályainkban rögzítettek szerint történjen.

Az ellenőrző bizottság is az egyesületi munkaterv alapján határozta meg saját feladatát, éves munkatervét. Alapvető célunk volt, hogy ellenőrizzük az alapszabályok betartását, az egyesületi munka társadalmi jellegének továbbfejlesztését, az egyesületi fegyelem megőrzését. Feladatunk eredményes teljesítése érdekében az ellenőrző bizottság munkáját rendszeressé tettük.

Munkánk középpontjában az állt, hogy segítsük az egyesületi munka társadalmi jellegének továbbfejlesztését. Ennek szellemében vizsgáltuk az egyesületi munka demokratizmusának továbbfejlesztését, a központi szakosztályok és a helyi csoportok alapszabály szerinti működését. Alapvetően arra törekedtünk, hogy ellenőrzéseink az egyesületi élet valamennyi területére kiterjedjenek és a folyamatos ellenőrzés segítse a fejlődést.

Ellenőrzéseink során megállapítottuk, hogy az éves munkatervben szereplő feladatok az egyesületi munka továbbfejlesztését célozzák és egyben előfeltételei is az alapszabályokban meghatározott célok megvalósításának. A helyi csoportok, központi szakosztályok, szakbizottságok, a választmány és az elnökség feladatai egymásra épültek, szervesen kapcsolódtak az éves munkatervben. A beszámolási időszakra meghatározott és közzétett irányelvek megvalósulásáról a főtitkári beszámoló részletesen szolt, engedjék meg, hogy az éves feladatok végrehajtásáról a továbbiakban én ne szóljak.

Az elmúlt évi munkánk, feladataink egyik központi problémája volt a helyi csoportok életének, munkamódszerének további vizsgálata. Megállapításunk az, hogy a helyi csoportok alapszabályok szerinti működése biztosított és munkájuk a meghirdetett célok elérését elősegítették. Munkájukban bizonyos egyenet-

lenség tapasztalható, egy-egy sikeres megmozdulás, rendezvény után szinte stagnálást érzékelünk. Különösen veszély ez a tendencia a hosszú évekig kulcsfontosságú szerepet betöltött helyi csoportjaink esetében. A csoportok vezetése jól funkcionált, bár még sok helyen nem sikerült az egyesület valamennyi tagjával a megfelelő kapcsolatot kialakítani. A csoportok az erdész-társadalom szinte valamennyi képviselőjét összefogják, jó a kapcsolatuk a megye más MTESZ területi szerveivel és az erdész-társadalom megfelelően képviselteti magát az MTESZ helyi vezetésében is. Ismételten felmerült és megoldásra váró feladatként jelentkezik, hogy a helyi csoportok azonos elvek szerint kerüljenek kialakításra, a területi elv szerinti módosításnak megvizsgálását tartjuk szükségesnek.

A helyi csoportok vezetősége bár foglalkozik az elnökségi határozatok és az egyesület éves munkatervében szereplő feladatok végrehajtásával, mégis az tapasztalható, hogy az országosan azonos határozatok végrehajtását nem kezelik egységesen. Nemzetközi kapcsolatainkban az MTESZ-előírások jól érvényesülnek. Pénz- és vagyongazdálkodásuk takarékos szemléletet tükröz. Különösebb szabálytalanságot, sem az MTESZ területi ellenőrzése, sem az ellenőrző bizottság nem állapított meg.

Éves munkatervünk alapján foglalkoztunk a jogi tagdíjfizetés rendjének és mértékének felülvizsgálatával. Megállapításaink alapján összefoglalóan elmondható, hogy az egyesületi élet jelentős anyagi bázisát a jogi tagdíjak képezik. A tagdíjfizetési morál jó és az egyesület ily módon történő támogatását a gazdálkodó szervek magukénak érzik. Arra a következtetésre jutottunk, hogy a jogi tagdíjak mértéke az emült évek során nem került módosításra, a gazdaságok, vállalatok a jelenleg fizetett kategóriahatárokat jelentősen meghaladták. Ennek szellemében az 1978-as évben javaslatot teszünk a gazdálkodó egységek jogi tagdíjának új megállapítására, továbbá javasoljuk, hogy a tsz-ek felé további szervezőmunkát fejtsen ki az egyesület.

Az egyesület pénz- és vagyongazdálkodásának ellenőrzése keretében kell vizsgálnunk azt, hogy a rendelkezésre álló pénzeszközök lehetővé teszik-e a célkitűzések végrehajtását, a pénzgazdálkodásunk szem előtt tartotta-e a takarékoság, az ésszerűség követelményét és számba kell vennünk azt is, hogy a pénz- és vagyongazdálkodásban milyen tendenciák érvényesülnek. Az évközi

latot nem tartottak. Az ellenőrző bizottság az éves költségvetés elkészítésében részt vesz és ugyanakkor minden esetben megvizsgáljuk azt is, hogy az elnök-illetékes osztálya végzi. Az elmúlt évben külön tételes dokumentációs vizsgálatok a tételes számszaki ellenőrzésre nem terjednek ki, ezt a szövetség és a szövetség által jóváhagyott költségvetés szerint hogyan gazdálkodtunk. A vizsgálat eredményeiről és a tett megállapításokról a közgyűlést a következők szerint tájékoztatom:

Az Országos Erdészeti Egyesület 1977. évi költségvetése 2380 ezer Ft bevétellel számolt. A bevételi előirányzatot 2413 ezer Ft-ra teljesítettük, tehát 1,4⁰/₀-os a túlteljesítés. Kiadásokra az előirányzott 2202 ezer Ft-tal szemben 2055 ezer Ft-ot használtunk fel, tehát a megtakarítás 147 ezer forint volt.

A bevételek részletes számbavételéből megállapítható, hogy az összbevétel 32⁰/₀-a a jogi tagdíjakból, 22,8⁰/₀-a az egyéni tagdíjakból származik. Az egyesületi tagdíjfizetési morál általában jó, az egyéni és jogi tagdíjak a tervezett mértékben és — egyes kivételektől eltekintve — időben folytak be. A kiadásaink fedezésére az előző évről 435 ezer Ft rendelkezésre állt, de a kiadások előző évhez viszonyított növekedése eredményeként a korábbi évi maradvány 1977. év végére 358 ezer Ft-ra csökkent.

Az egyes kiadási rovatok részletesebb teljesítéséről az alábbiak mondhatók el:

Az „összetett működési költségek” csoportjában előirányzott 1295 ezer Ft-tal szemben 1222 ezer Ft volt a tényleges felhasználás. A teljesítés 94,4⁰/₀-os, kedvező. A költségek emelkedése viszont az 1976. évhez képest több mint 200 ezer forint volt. A csoporton belül megemlíthető a bel- és külföldi tanulmányutak növekvő költsége, míg a saját kiadványok megjelentetésére szánt összeg, a kiadványok számszerű csökkenésével összhangban, az előző évi 497 ezer forinttal szemben, 311 ezer forintban realizálódott. A jövőben az egész ágazat szellemi fejlődését szolgáló kiadványok megjelentetését tovább kell szorgalmazni.

A helyi csoportok támogatására 428 ezer forintot fordítottunk, ami az előző évhez és a tervezetthez viszonyítva is közel 30 ezer forintos növekedést mutat. A konferenciák, kongresszusok önköltségességére törekedtünk, ez érződik abban is, hogy az előirányzott 270 ezer Ft-tal szemben csak kereken 100-at használtunk fel. A rendezvények bevételei tehát a felmerült költségeket döntő részben fedezik. Az elmúlt évben kiemelkedően nagy jelentőségű konferenciát csak az erdőtvény megvitatásában tartottunk. Megítélésünk szerint a nagy rendez-

vények ilyen mértékű csökkenése az ágazat fejlődésének nem használ. E jogcímen elszámolt költségek az összkiadás 59,4⁰/₀-át jelentik.

A „személyi jellegű működési költségek” 493 ezer Ft-os előirányzatával szemben 419 ezer Ft-ot használtunk fel. A teljesítés 85⁰/₀-os. Az ebben a csoportban elszámolt költségeknél is érződött a takarékos gazdálkodás. Jelentősen csökkent a külföldi kiküldetési költségek abszolút száma és részaránya is. Az alacsony lehetőség lassan gátolja a nemzetközi kapcsolatok továbbfejlesztését is. Az egyesületi reprezentáció mértéke és aránya nem számottevő. A felhasznált 22 ezer forint a legszükségesebb kiadásokat fedezte. E téren szabálytalan elszámolás nem történt. A csoportba tartozó többi költségnemnél az előző évi tényszámok realizálódtak, melyek közül kivételt képez a saját dolgozók bérezésére fordított összegek szükségszerű növekedése.

Az „egyéb működési költségek” között az összes kiadás 20,1⁰/₀-át számoltuk el. A kiadások az előző évi 306 ezer Ft-tal szemben 414 ezer Ft-tal realizálódtak. A költségnövekedés várható összegét már a tervezéskor figyelembe vettük és a tervszámot pontosan betartottuk.

E kiadások között kell elszámolni az egyesületi élet működéséhez szükséges olyan elengedhetetlen költségeket, mint a nyomtatvány, irodaszer, posta, telefon, valamint a nyomdaköltségek, és ezek növekedése általában az egyesületen kívüli okokból következik be.

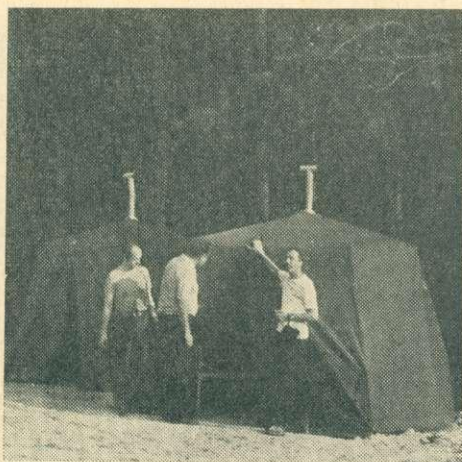
Az előzőek összefoglalásaként elmondható, hogy a tervezettnél magasabb bevételt a tervezettnél alacsonyabb kiadással realizáltuk. Előző évi pénzmaradványunk ugyan csökkent, de az év végén megmaradt 358 ezer Ft az 1978. évi pénzgazdálkodásunk biztos alapját jelenti. Megállapítható, hogy költségvetésünk a MÉM, az erdő- és fagazdaságok és a tagok anyagi hozzájárulása folytán biztosítja az egyesület tervszerű munkájához feltétlenül szükséges anyagi eszközöket. Ezért ezúton is köszönetet mondok.

Az egyesület fegyelm az elmúlt évben is jó volt, az ellenőrző bizottság elé fegyelmi ügy nem került.

Az előzőekben részletezett megállapítások alapján a közgyűlésnek jelenthetem, hogy az egyesület működése az alapszabályaiban foglalt előírásoknak megfelelő, pénz- és vagyongazdálkodása az előírtak szerinti.

QUICKWOOD csemeteültető

Fűthető finn sátor

Az 1978. év Bedő Albert-díjasai

GERDEI JÓZSEF
ERDÉSZ

Bakócán 1919-ben született. Erdészeti szolgálatát 1937-ben kezdte el. Végigjárta a szakmai előmenetel minden lépcsőfokait: volt erdőlegény, erdészgyakornok, erdőőr, erdész, a felszabadulás után pedig kerületvezető erdész és üzemegységvezető. Kereken negyedszázada, 1953 óta a Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság sellyei erdészetének vezetője.

Példája azoknak az erdészeknek, akiknek a vállán szilárdan nyugszik erdőgazdaságunk, akik az átszervezések és személyi változások kritikus időszakait is áthidalva a termelés frontjának legnehezebb parancsnoki posztján rendíthetetlen hivatástudattal, kitartással és nagy szaktudással közvetlenül irányítják a munkát. Példaképe a kötelességteljesítésnek, a fegyelmettségnek, a leküzdhetetlen akadályt nem ismerő gyakorlatiasságnak, s ugyanakkor az emberségnek és nemegyszer a kemény bátorságnak is. Mindez elmondható GERDEI JÓZSEF erdészetvezetőről — aki ebben a beosztásban univerzális szakember, és

akinek szakmai teljesítményét nehéz számokban megfogalmazni, vagy valamely részterületen felmutatott speciális eredménnyel jellemezni. Bár önmagában is sokat mond az a tény, hogy vezetői működésének 25 éve alatt a területre nézve az erdőgazdaság harmadik legnagyobb erdészetében mintegy 750 000 m³ fát termeltek ki, 2500 ha-on végeztek természetes felújítást és a mezőgazdasági művelésre alkalmatlan területeken 550 hektár új erdőt telepítettek eredményesen. Nagy gondot fordított a csemetekertek kezelésére, a szaporítóanyag termesztésére is; évente mintegy 8—10 millió darab lombos és fenyőcsemetét neveltek erdészetében.

Jellemző tulajdonsága a szakmai újdonságok és azok alkalmazása iránti aktív érdeklődés. Számos újítása, újítási javaslata volt. Az országban először a sellyei erdészet területén végeztek helikopteres vegyszeres gyomirtást az erdősítésekben. A Dráva menti síkvidéki erdők felújítása során pedig kiterjedten alkalmazzák a Gerdei-féle pásztás talajelőkészítési módszert és annak eszközét, a pásztás talajelőkészítőt.

Kiváló szolgálati érdemeit számos alkalommal méltányolták. A „Kiváló Dolgozó” jelvényt három alkalommal, az „Erdészet Kiváló Dolgozója” miniszteri kitüntetést két alkalommal kapta meg. Tulajdonosa a „Kiváló Újító” jelvény bronz fokozatának is. A Népköztársaság Elnöki Tanácsa pedig a „Munka Érdemrend” bronz fokozatát adományozta részére. Népszerű közéleti ember és kiváló társadalmi munkás is. 1947 óta párttag, 1954 óta pedig tagja egyesületünknek. Különösen a terepi szakmai bemutatók szervezésében nyújtott nagy segítséget a helyi csoportnak, illetve a központi szervezésű rendezvényeknek.

BOTOS GÉZA
ERDŐMÉRNÖK

1926-ban Debrecenben született, erdészcsaládból. Tanulmányainak elvégzése után 1950-ben szerezte meg az erdőmérnöki oklevelet. 1951-ben került Debrecenbe üzemvezetőként. Később az erdőgazdasági fásítási, majd szakirányítási csoportvezetőként dolgozott. 1967 óta a MÉM Debreceni Állami Erdőfelügyelőségének vezetője.

Az Alföld, ezen belül Hajdú-Bihar megye erdősültségének növelését, erdőállományának fejlesztését szolgálta több mint negyedszázadon keresztül. Kezdeményezése és irányítása mellett több mint 5000 hektár erdőtelepítés és fásítás létesült. Kiváló szakmai agitációs-propaganda munkával elérte, hogy a megye fátlan tájain a mezőgazdasági érdekekkel egyeztetett erdősávrendszer, majorfásítások, útkísérő- és csatornafásítások révén az erdők olyan több célú hasznosítása valósult meg, amilyennek az elérését a következő időszakban országos viszonylatban is egyik legfontosabb erdészeti feladatulknak tartunk.

Üttörője volt a jóléti erdőgazdálkodás megvalósításának. Kezdeményezője és irányítója a debreceni Nagyerdő szakszerű rekonstrukciójának, a város

környéki erdős-pusztákon jóléti erdőgazdálkodás kialakításának. A jórészt már túltartott faállományú Nagyerdő felújításának olyan módszerét dolgozta ki és valósította meg, amely az őshonos tölgyek uralkodó szerepének megőrzésével rövid idő alatt helyreállítja a természetszerű erdőképet. Munkája során mindig küzdött az ún. divatfajok alkalmazása ellen, ragaszkodott a megye termőhelyi és tájképi viszonyainak legjobban megfelelő, az erdők több célú hasznosítását legjobban szolgáló tölgyesek létesítéséhez, fenntartásához. Az erdészeti célok eléréséhez mindig kereste a kapcsolatot az állami és a társadalmi szervekkel; a potenciális szövetségesekkel való összefogásban látta az eredmények biztosítékát, jó példát adva ezzel egész szakágazatunk számára.

Támogatója a termelőszövetkezeti erdőgazdálkodás fejlesztésének, a termelőszövetkezetek erdész szakemberekkel való ellátásának. Kezdeményezésére jött létre — a tájon elsőként — Hajdúhadházán a termelőszövetkezetek erdőgazdálkodási közös önálló vállalkozása. Ezt a megyében még másik három követte.

Eredményes munkálkodását eddig a „Kiváló Dolgozó” jelvény és az „Erdészeti Kiváló Dolgozója” miniszteri kitüntetés két alkalommal ismerte el.

BOTOS GÉZA közismerten az egyik legjobb egyesületi aktivistánk. Hosszú idő óta kiváló eredményekkel vezet debreceni helyi csoportunkat. A kötelességtudó, lelkiismeretes, pontos és öntevékeny csoporttitkár példaképe. Egyik alapító tagja és mindvégig lelkes munkása az „Erdők a közjóért” szakosztályunknak, számos kihelyezett központi és helyi rendezvényünk neki köszönheti sikerét. Az Erdő-nek jótollú szakírója és a szerkesztő bizottság aktív tagja. Még 14 különféle társadalmi szervezetben folytat tevékenységet, tagja az MTESZ Hajdú-Bihar megyei Szervezete elnökségének is.

BAKKAY LÁSZLÓ
ERDŐMÉRNÖK

Az egykori Abaúj-Torna megyében fekvő Hilyón született 1912-ben. Nagypapjának, apjának példáját követve az erdészhiivatást választotta életpályájának. Erdőmérnöki oklevelét 1934-ben szerezte meg. Az akkori nehéz életkörülmények között nem tudott mérnöki munkakörben elhelyezkedni. Erdőőrként és alkalmi munkákból tartotta fenn magát, amíg végül 1936-ban alföldfásítási mérnöként állami szolgálatba léphetett.

1939-ben a bustyaházai erdőigazgatóság dolhai erdőhivatalának beosztott mérnöke lett és az itt eltöltött három év alatt a magashegységi erdő- és vadgazdálkodás terén szerzett tapasztalatokat. Ezt követően a szabadkai és a tompa-kelebiai állami erdőket kezelte, mígnem behívták katonának. A hadi szolgálat és a hadifogság után 1945 őszétől ismét az Alföldön, a bugaci erdőhivatal vezetőjeként, majd a Bács-Kiskun megyei Erdőgazdasági Egyesülés erdőművelési előadójaként folytatta üzemi munkáját. Kecskemétre Budapestre, az akkori Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériumának Erdőfejlesztési Osztályára helyezték. Az 1954-ben felállított Országos Erdészeti Főigazgatósághoz, ahol az Erdőrendezési Főosztály csoportvezető főmérnö-

keként, az Erdőgazdasági Főosztály vezetőhelyetteseként, 1964-től pedig (az OEE megszüntetéséig) a Vadgazdálkodási és Vadászati Főosztály osztályvezetőjeként dolgozott. 1967-től a Vadbiológiai Állomás vezetője volt, 1973-tól az Országos Trófea Bíráló Bizottság elnöke.

Szakmai tevékenységére először az erdőművelési munka volt a jellemző. A felszabadulás utáni évtizedben döntő jelentőségű volt az elmaradt tisztítások és gyérítések felszámolása, az élőfakészlet minőségi javítása érdekében a hirtelen felduzzadt államerdészeti személyzet egységes, korszerű szemléletének kialakítása. Ezt a szemléletet és gyakorlatot formálta, a közvetlen termelésirányítók szakképzettségét szilárdította a közreműködésével készült Erdőművelési Utasítás. Kiemelkedő jelentőségű munkája volt még a szürkenyár magról történő csemete-termesztésének megoldása és üzemi bevezetése.

További pályafutását teljes egészében a magyar vadászat fejlesztésére fordította. Eredményes munkát végzett világhírű nagyvadállományunknak és vadászatanak fejlesztése terén, komoly erőfeszítést tett a táji vadgazdálkodás alapjainak lerakása érdekében. Vadgazdálkodásunknak minőségi fejlődésében nagy szerepe van következetes, nagy hozzáértéssel végzett bírálati és oktató-nevelő munkájának. Szakmai megfigyelései, elemzései, iavaslati sok segítséget nyújtanak a minisztériumi szerveknek a vadgazdálkodás elvi irányításában. Nemzetközileg is elismert szakember, a nemzetközi vadászati kiállításokat megelőző trófeabírálatokra számos esetben kap meghívást zsűritagként.

BAKKAY LÁSZLÓ aktív, lelkes társadalmi munkás. Hosszú időn át volt az országos elnökségnek tagja. Ő kezdeményezte az egyesületen belül a vadgazdálkodási szakosztály létrehozását, amelyet azután hosszú időn át vezetett. Számos előadást is tartott a szakmai továbbképzés keretében.

ERDŐGAZDASÁGUNK FEJLESZTÉSÉNEK ÚJ KONCEPCIÓJA

A Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium vezetői, személy szerint elsősorban Dr. ROMÁNY PÁL miniszter elvtárs megbízásából és nevében tisztelettel köszöntöm az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlését, annak résztvevőit, az egyesület teljes tagságát. Teszem ezt annak tudatában és ismeretében, hogy az egyesület az erdőgazdálkodás fejlesztésében mindenkor élenjáró szerepet vitt, a felszabadulás óta jelentősen erősítette kapcsolatait a faipari területekkel, s a további fejlesztéshez a tárca jelentős segítséget kapott az erdőgazdálkodás és az elsődleges faipar fejlesztési koncepcióinak előkészítése időszakában az irányelvek kialakításához, s hasonló, sőt — ha lehetséges — még több és nagyobb segítséget várunk és remélünk a végrehajtás minden szakaszában.

Engedje meg a tisztelt közgyűlés annak bejelentését, hogy az Állami Tervbizottság július 19-én elfogadta, a Kormány pedig július 27-én megerősítette a mezőgazdasági és élelmezésügyi miniszternek az előterjesztését, határozati javaslatát, amely az erdőgazdálkodás fejlesztésének és a hazai fa nyersanyag komplex hasznosításának koncepcióját tárgyalja. Az elfogadott koncepció az erdőgazdálkodás és az elsődleges faipar fejlesztési feladatait 1990-ig tartalmazza. Olyan célokat tűz ki, amelyek megvalósítása nemcsak ágazatunkat, hanem az egész népgazdaságot előnyösen érinti.

Az erdőgazdálkodás, a fafeldolgozás és a fakereskedelem jelenlegi helyzete és a jövő fejlődés előrejelzése alapján a fő célokat az előterjesztés a következőkben fogalmazta meg:

- A fában és fatermékekben jelentkező növekvő szükségleteket egyre nagyobb mértékben célszerű hazai termelésből kielégíteni. Ennek érdekében növelni kell az erdők termőképességét, folytatni kell a faállományok szerkezetének átalakítását és — a mezőgazdasági rendeltetésű földek racionális hasznosításával összhangban, ill. annak keretében — az új erdők telepítését;
- Minden erdőben — a fahozam gazdaságos növelésére irányuló fő cél mellett — a terület sajátos adottságainak és rendeltetésének megfelelő gazdálkodást kell folytatni;
- Hosszabb távon — az elsődleges faipar kapacitásának és technológiáinak megfelelő növelésével, ill. fejlesztésével — a hazai nyersanyagforrások teljesebb körű hasznosítására és azokból a legnagyobb értékű termékek előállítására kell törekedni;
- Csak olyan hazai szükségleteket indokolt importból fedezni, amelyekhez nincsenek belföldi nyersanyagforrásaink; ugyanakkor a hazai források hasznosításában az eddiginél jobban előtérbe kell helyezni az import helyettesítést;
- A fejlesztést — a kutatás fejlesztésével összhangban — a népgazdaság teherbíró képességének megfelelő ütemben kell előirányozni.

A fő célok megvalósításának alapvető feltétele:

- Az erdőgazdálkodás közel egy évtizedes technikai elmaradottságának felszámolása;

- A termelő szervezetek közötti együttműködés fejlesztése, a szektorok közötti és a szektorokon belüli, közös érdekeltségen alapuló társulások, egyesülések létrehozása;
- Az erdőgazdasági és faipari dolgozók szociális és egészségügyi ellátásának, keresetének, szakmai felkészültségének folyamatos javítása;
- Olyan faipari termelési szerkezet kialakítása, amely az eddiginél nagyobb mértékben képes az alacsonyabb értékű faválasztékok, az erdei és faipari hulladékok gazdaságos feldolgozására.

Az erdőgazdálkodás fejlesztésében jelentkező főbb feladatok a következők:

A VI. és a VII. ötéves tervidőszakban — 55—55 ezer hektárral — együtt 110 ezer hektárral kell növelni az ország erdőterületét. Ebben és a faállományok szerkezetének átalakításában a termőhelynek legjobban megfelelő fafajokat kell felhasználni — a lehetőségekhez mérten alkalmazkodva a felhasználók igényeihez. Az erdősítések eredményességének növelése érdekében egyrészt fejleszteni kell a szaporítóanyag-termelést, másrészt a vadlétszám szabályozásával meg kell szüntetni az erdő- és a vadgazdálkodás ellentmondásait.

A műszaki elmaradottság felszámolása és az eltávozó munkaerő pótlása érdekében az erdőgazdasági munkák gépesítési színvonalát 1990-ig átlagosan legalább 90⁰/₀-ra szükséges növelni. Tovább kell bővíteni az erdei úthálózatot, s a gépesítéssel összhangban korszerűsíteni kell a meglévő utakat. A gépesítés fejlesztését területi kooperációban, elsősorban a vízügyi szervekkel együttműködve kívánjuk végrehajtani, s az esetenként lehetséges átcsoportosítás révén gondoskodni kell az eszközök és a munkaerő ésszerű, folyamatos foglalkoztatásáról.

Meg kell oldani az erdőben maradó, ipari célokra hasznosítható hulladék — 100⁰/₀-ban gépesített — aprítékká történő feldolgozását és a feldolgozó ipari üzemekbe gazdaságos elszállítását. Amennyiben az aprítéktermelést 1990-ig 1.2—1.3 millió m³-re növelhetjük, elérjük, hogy a faki-termelés hulladékhányada 1990-ig a tűrhető minimumra, 12—14⁰/₀-ra csökkenjen.

Indokolt meghonosítani az iparszerű erdőgazdálkodást: jó termőhelyeken, hosszú vágásfordulóban csak az értékes, minőségi faanyagot adó állományokkal célszerű gazdálkodnunk, gyengébb termőterületeken és gyengébb minőségű faállományokban ugyanakkor a maximális fatömeg megtermelésére indokolt törekednünk.

A termeléspolitikával összhangban az eddiginél gyorsabb ütemben kell javítani az erdőgazdasági dolgozók bér- és szociálpolitikai helyzetét. Az erdőgazdasági dolgozók bérszínvonalát a termelési körülményekhez képest jelenleg mutatkozó lemaradás felszámolása érdekében egyszeri bérpolitikai intézkedéssel, lehetőleg mintegy 4—6⁰/₀-kal — részletes számítások alapján — szükségesnek látszik emelni. Ezenfelül az erdőgazdasági dolgozók részére is évenként a más ágazatokban dolgozókkal azonos bérszínvonal-növekedési lehetőséget kell teremteni.

Fejleszteni kell a munkásszállítást, az erdőgazdaságok különleges terep-járó munkásszállító járművek iránti igényének elsőbbséget kell biztosítani. Növelni kell a változó munkahelyek szociális ellátottságát. Fejleszteni kell az üzemegészségügyi ellátást.

Jelentősek a feladatok a faipar és a fahasznosítás fejlesztésében. A rendelkezésre álló értékes hengeres fa(anyag) gazdaságosabb feldolgozását a várható szükségletek indokolják. Ezért:

- A VI. ötéves tervidőszakban is folytatni indokolt a hazai lombos hengeres fát feldolgozó fűrészüzemek rekonstrukcióját; ennek keretében (bútoripar, épületasztalos-ipar) igényeinek megfelelő méretre szabás, alkatrészgyártás és egyéb fűrészipari továbbfeldolgozás, szárítás fejlesztésére kell törekedni;
- Az importfenyő hengeres fát feldolgozó üzemek esedékes rekonstrukciója keretében meg kell oldani az egyre nagyobb mennyiségben érkező vékony fenyő hengeres fa gazdaságos feldolgozását;
- A meglévő üzemek teljes rekonstrukciót, vagy leállítást igénylő műszaki állapotára való tekintettel — tervezgetett tárgyalások, illetve a kooperációs tárgyalások eredményétől, az enyvezetlemezes-importkeret növelésének lehetőségétől, illetve valamely baráti fejlődő országban közös beruházással megvalósítható fejlesztéstől függően — indokolt megvizsgálni a hazai enyvezetlemezes- és bútorlapgyártás fejlesztésének lehetőségét;
- A nemzetközi egyezményekkel biztosított mennyiségben felül várható papíripari féltermékszükséglet fedezése céljából indokolt egy új, termomechanikai eljárással működő facsiszoló üzem létesítése.

A nagy tömegű apríték és fahulladék gazdaságos hasznosítása érdekében:

- A faforgácslap- és farostlemezyártást indokolt a belföldi szükségletek mértékéig fejleszteni; ennek keretében — a Mohácsi Farostlemezyártó I. üzemének 1985-ig esedékessé váló, rendkívül eszköz- és vízigényes teljes rekonstrukciója helyett is — elsősorban a kevésbé eszközigényes vékony forgácslemez gyártásának bevezetésére, majd — a helyettesítési lehetőségek alakulásától függően — annak bővítésére indokolt törekedni; ennek megfelelően a forgácsbútorlap-gyártást 1990-ig 390—400 ezer m³-re, a vékony forgácslemez gyártását 38—40 ezer m³-re, a cementkötésű forgácslapok gyártását — a könnyűszerkezetes programra alapozott ÉVM-igényen felül a panel- és fémvázaz ipari épületekhez, a méretre munkált burkolólemez-gyártáshoz már most jelentkező igények és szerződések alapján — kb. 80 ezer m³-re indokolt bővíteni; a farostlemez-gyártást — a felületkezelés bővítése mellett — szinten kell tartani;
- A fenyőhelyettesítés és az importmegtakarítás érdekében — a vizsgálati eredményektől függően — célszerű egy kb. 17 ezer m³ kapacitású faforgácsláda-gyárat létesíteni; emellett meg kell vizsgálni egy 20 ezer m³ kapacitású, az építőipari igényeknek megfelelő műszaki paraméterekkel rendelkező idomprésselt ajtótokokat gyártó üzem létesítését;
- A gazdaságos exportlehetőségek alapján indokolt a furfurologyártásnak évi 20—22 ezer tonnára történő bővítése;
- Más — elsősorban szocialista — országok kutatási és termelési tapasztalatainak felhasználásával, s azoknak a hazai viszonyokra történő alkalmazásával célszerű megvizsgálni a fa egyéb vegyi és mikrobiológiai feldolgozásának lehetőségeit, a fahulladékból történő takarmány-élesztő- és fehérjetakarmány-gyártás bevezetését;
- A fennmaradó alacsony értékű faanyagokat és hulladékokat biológiai-
lag (almozásra, gombatermesztésre), illetve elsősorban a faipari üzemekben hő- és gőzenergia termelésére kell felhasználni.

A fejlesztést elsősorban a meglévő üzemek bővítéseként Nyugat-Magyarországon, illetve — az enyvezett lemez és bútorlap esetében — Dél-Magyarországon célszerű megvalósítani. Új forgácslap-, illetve farostlemezyártó létesítése esetén — a nyersanyagadottságokra való tekintettel

és az ipartelepítéssel összefüggő általános követelmények figyelembevételével — elsősorban az észak-magyarországi telepítést indokolt előtérbe helyezni.

A fa- és fatermék-kereskedelem fejlesztése érdekében szervezettebbé kell tenni a faanyag-gazdálkodást, s főként javítani kell a termelők és a felhasználók közötti kapcsolatokat. Emellett bővíteni kell az ERDÉRT Vállalat tuzséri telephelyének kapacitását.

A kitűzött célok megvalósítása érdekében feladataink vannak, még inkább lesznek a szakemberképzésben, a kutatásban és az állami irányítás fejlesztésében. Az előirányzott műszaki fejlesztés ugyanis a dolgozók szakmai felkészültségének számottevő növelését, mindenekelőtt a szakmunkás- és a betanítottmunkás-képzés fejlesztését teszi szükségessé. 1990-re az erdőgazdálkodásban legalább 6500 főre (az 1976. évi 4000 főről) kell növelni a képezett szakmunkások számát, a képezett betanított munkásokét 8000 főről 12 500 főre, míg az elsődleges faiparban 1400 ill. 1800 fővel kell a képezett munkások számát emelni.

A kutatásban növelni kell a gépesítési és az ökonómiai kutatásokat, valamint a fahulladék vegyi-mikrobiológiai feldolgozásával kapcsolatos nemzetközi feltáró-kutató munkát és a faipari — többek között az ésszerű épületasztalos-ipari felhasználással és minőségi termeléssel összefüggő — kutatásokat.

A felvázolt fejlesztési célok eszközigényét is kimunkáltuk. Bízunk abban, hogy ezek a fejlesztéshez rendelkezésre fognak állni. Ahhoz, hogy mindezekén túl az állami irányítás is hatékonyabban segítse a termelés fejlesztését, állásfoglalással rendelkezünk az irányító szervezet fejlesztésére is.

És bízom abban is, hogy a közgyűlés, ennek minden egyes résztvevője egyetért a célokkal és a célokhöz vezető módokkal, s ennek megfelelően megvalósításukat egyesületünk tagsága maradéktalanul támogatja.

CSANÁDI BÉLA:

TÁJÉKOZTATÓ A MECSEKI EFAG MUNKÁJÁRÓL

A Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság 1955-ben szerveződött, ma 23 éves. Összes területe 61 ezer hektár, ebből 59 ezer az erdő. Erdőterületünk élőfakészlete 13 millió m³, az egy hektárra eső átlagos fatömege 210 m³. A főbb fafajok területaránya: tölgy 34%, gyertyán 18%, cser 13%, bükk 12%, akác 8%, kőris 2%, egyéb kemény 3%, hárs 3%, nyár-fűz 3%, fenyő 4%.

A vállalat szervezeti felépítése

Vállalatunk az ügyrend szerint a vállalati részlettervekben meghatározott feladatait a következő szervezetben hajtja végre: a központ, nyolc üzemi erdőszet, egy műszaki erdőszet és egy önálló fafeldolgozó üzem. A központban

közvetlenül az igazgatónak alárendeltek: a titkárság, a személyzeti és oktatási csoport, az igazgatási csoport, az elemző és ellenőrző csoport, valamint a vadászati előadó. A termelési igazgatóhelyettes alá rendelt csoportok: a fahasználati, a fafeldolgozási, az erdőművelési, az értékesítési, a műszaki, a fejlesztési és üzemszervezési, a munkavédelmi és szoc. politikai, valamint a terv- és munkaügyi csoport. A gazdasági igazgatóhelyettes alá rendelt csoportok: a számviteli, a pénzügyi, valamint a leíró és a gazdasági csoport. A felsorolásból látható, hogy erdőgazdaságunk a vezetési áttétel egyszerűsítése végett csoportszervezetben dolgozik. A központi dolgozók létszáma: 73, a vállalat összes alkalmazotti létszáma: 333.

Üzemi erdészeteink az erdők elhelyezkedéséhez alkalmazkodott, kialakult földrajzi és gazdasági egységek. Területük 6000—9800 hektár között változik. A műszaki erdészet önálló szervezeti egység pécsi székhellyel. Feladata a már kialakult erdészeti javító bázisok mellett elsősorban a gépfelújítás. Hozzá tartozik továbbá a magas- és mélyépítés is. Önálló gazdálkodási egység a hosszúhetényi fafeldolgozó üzem 1974. január 1. óta. Termelési értéke túlhaladta a 80 millió Ft-ot, ami általában a másfélszerese a hagyományos erdészetekének.

A főbb üzemágak

A *fahasználati* üzemág kisegítő üzemágaival együtt az állandó munkaslétszám 47⁰/₀-át foglalkoztatja. A vállalati halmozott termelési érték 46⁰/₀-át adja. A feladatok elvégzéséhez a vállalati bértömeg 37⁰/₀-át igényli, s ennek alapján 1977-ben 42 millió Ft-os ágazati nyereséget hozott. Az érvényes üzemtervi előírás 320 ezer m³ fakitermelés. 1977-ben 312 ezer m³-t termeltünk. Iparifa-kihozatalunk 65⁰/₀.

A fakitermelést, a kitermelt fa mozgatását saját gépeinkkel hajtjuk végre. Ennek érdekében 227 Stihl motorfűrész, 58 darus gépkocsit, 50 traktort, 13 speciális erdészeti traktort (LKT 75, ill. 80), 2 Timberjack forwardert, 1 Timberjack közelítő traktort, 3 Cambió kéregzőgépet, 11 önálló rakodógépet és 71 fogatot foglalkoztatunk.

Az egyes fahasználati műveletek gépesítettségi foka: döntés, darabolás 99⁰/₀, kéregzés 51⁰/₀, közelítés, kiszállítás 58⁰/₀, szállítás 99⁰/₀, rakodás 47⁰/₀.

A *fafeldolgozás* gazdaságunk ma még második jelentős ágazata, hat erdészeti üzemünkönél nyolc fafeldolgozó üzemben, valamint az önálló hosszúhetényi üzemünkben folytatjuk. 1977-ben 51 ezer m³ gömbfát dolgoztunk fel, a vállalat összes dolgozóinak 16,6⁰/₀-ával, a vállalat halmozott termelési értékének 27⁰/₀-át hozva létre, a nyereség 30 millió Ft volt. A feldolgozott 51 ezer m³ gömbfából 29 300 m³ kész- és félkész terméket állítunk elő. A főbb termékek aránya: fűrészáru 32⁰/₀, bányabélésanyag 19⁰/₀, fríz 13⁰/₀, palettaelem 10⁰/₀, talpfa 9⁰/₀, bútorléc 4⁰/₀, egyéb 13⁰/₀. Ezekből 34 millió Ft exportbevételünk is volt.

A *fatermesztési* üzemágban erdőfelújítás érdekében évente átlag 800 hektár területen végzünk talaj-előkészítést. Ebből elsősorban sík vidéken 300 hektár a gépi pásztás, de végzünk már ilyet a hegyvidék enyhébb lejtőin is. Éves erdősítési feladatunk átlagosan 600 hektár. Fokozatosan előtérbe helyezük a tág hálózatú, méretes anyaggal történő ültetést. Ápolási feladatunk évente átlagosan 3000 hektár. Mivel a vegyszeres ápolás nem hozta a kívánt eredményt, visszatértünk a mechanikus és a gépi ápoláshoz. Utóbbit elsősorban a pásztásan előkészített területen alkalmazzuk. Évente átlagosan 550 hektár befejezett erdősítést adunk át. Tisztítási feladatunk 950 hektár, amelynek 60—70⁰/₀-át géppel végezzük. Évente 8—10 km vadvédelmi kerítést építünk. Végzünk még

Csanádi Béla, a Mecseki EFAG igazgatója

kb. évi 350 hektár vegyszeres védekezést is. Erdőfelújítási hátralékunk nincsen. Erdőtelepítés vonatkozásában erdőgazdaságunk elsősorban a kezelésében levő kis aranykoronájú mezőgazdasági földeket erdősíti be. V. ötéves tervi feladatunk 400 hektár, a mai napig végrehajtottunk 250 hektárt.

A csemetetermelés korszerűsítésére és a csökkenő munkaerő ellensúlyozására ütemtervet dolgoztunk ki a kisüzemi kertek felszámolására, és a nagyüzemi kertek szociális és technikai berendezéseinek kialakítására. Működő csemetekertjeink összterülete 92 hektár: a bolyi 46 hektár (szakosítva cserje és tölgy termelésére), a vitézi 15 hektár (fenyőtermesztésre), a gürüi 5 hektár (éger és platán termesztésére), a csányoszrói 25 hektár (fűz-, nyár-, tölgytermesztésre), a piroskunyhói 1 hektár (luc- és vörösfenyőre). Összesen 19,5 millió csemetét nevelünk, amelyből 7,5 millió fenyő, a többi lombos. Saját szaporítóanyag-szükségletünk évi 7 millió, a többivel ellátjuk a megye különböző szektorait, sőt adunk el társgazdaságoknak is. Exporttevékenységet is folytatunk kb. 1,5—2 millió Ft nagyságrendben. Ezt fokozni kívánjuk. A termelési érték 11 millió Ft körül mozog, múlt évi ágazati eredmény 3,2 millió Ft volt.

Üzemi vadgazdálkodást négy erdészetünkben folytatunk: a vajszlói erdészetben 12 600 hektáron, a sellyei erdészetben 15 600 hektáron, sásdi erdészetben 10 800 hektáron és a pécsváradi erdészetben 7400 hektáron. 1977-ben 18 millió Ft termelési értéket értünk el. Évente 500—550 db szarvast, 350—400 db őzet és 200—250 db vaddisznót lövünk ki. A kilőtt szarvasbikából 105 db volt díjazott. A külföldi bérelővés 1977-ben 15 millió Ft exportárbevételt eredményezett. A vadgazdálkodás fejlesztése érdekében a nagy értékű szarvaspopuláció megvédésén túlmenően saját fácántenyésztést tervezünk.

Vállalati eredmények

Vállalatunk munkáját, fejlődését az alábbi néhány számmal vázolom:

	1975.	1977.
Halmozott termelési érték	343 millió Ft	469 millió Ft
Teljes termelési érték	255 millió Ft	320 millió Ft
Vállalati eredmény	44 millió Ft	61 millió Ft
Átlagos eszközérték	288 millió Ft	388 millió Ft
Összes foglalkoztatott létszám	2190 fő	2200 fő

ebből állandó fizikai létszám	1134 fő	1255 fő
alkalmazotti létszám	343 fő	333 fő
Felhasznált bértömeg	66 millió Ft	76 millió Ft
Átlagkeresetek alakulása		
állandó fizikai dolgozók	33 700 Ft	37 200 Ft
alkalmazotti dolgozók	36 900 Ft	43 200 Ft
1 főre jutó term. érték	116 500 Ft	145 500 Ft
Exportértékesítés	69 millió Ft	46 millió Ft

Termelési feladatainkat 250 fő szakmunkással, 810 fő betanított munkással és 680 fő segédmunkással hajtottuk végre. Az V. ötéves terv szociális előirányzatainak teljesítését az eltelt két év eredménye alapján biztosítottnak látjuk. Előirányzatunk 53 millió Ft, amelyet 1977. év végéig 28 millió Ft-tal teljesítettünk.

Fejlesztési célkitűzéseink

Szaporítóanyag-termelés: erdőgazdaságunk elsősorban lombcsemete-termeléssel foglalkozik, ennek megfelelően a fejlesztési célkitűzéseink közé tartozik a lomb-, illetve fenyőcsemete gépi kiemelése, osztályozása és kötegelése. A komplex gépesítést az Egedal gépsortól várjuk.

Fatermesztés: a természetes felújítás pozitív hatását vállalatunk élvezi. A továbbiakra is maximálisan élni akarunk ezzel a felújítási lehetőséggel. Ahol nincs mód rá, ott a gépi pásztás talaj-előkészítést tovább növeljük. Ezzel természetesen együtt jár a rotációs kaszával való ápolás is. A vegyszeres ápolást a kis eredmény és a nagy költség miatt visszaszorítjuk.

Fakitermelés: a fakitermelés vállalati fejlesztésünk legexponáltabb területe az élőkunak hiánya, a mostoha viszonyok, a veszélyes üzem miatt. Jelenleg ez a legnagyobb ágazatunk, volumenének fenntartása is nagyon komoly fejlesztési igényel. 1980-ra évente 30 ezer m³ (20 ezer erdei, 10 ezer m³ fafeldolgozási) aprítékot készítünk. Alapgépéül a Morbarc-ot választottuk. További fejlesztési célkitűzésünk 1980-ra a szállítható hosszban termelt 50 ezer m³ fafeldolgozása.

Fafeldolgozás: 1980-ra a fafeldolgozást úgy kell évi 60 ezer m³-re növelni, hogy közben csökkenjen az itt dolgozók száma és a meglévő kisüzemek száma. Ez úgy biztosítható, hogy a két nagyobb üzemünkben Hosszúhetényben, illetve Vajszlón, a kis teljesítményű lengyel keretfűrészeket nagyobb teljesítményű és üzembiztosabb keretfűrészekkel cseréljük ki. El kell érni, hogy a termelt választékoknak legalább 10%-a bútoralkatrész legyen.

A fenti három nagy ágazat fejlesztése csak akkor oldható meg eredményesen, ha 1979 végére befejezzük pécsi műszaki erdészeti teljes korszerűsítését, ezzel jelentősen emeljük a felújító és javító bázis színvonalát is. A gazdaságos és hatékony szállítás érdekében évente kb. 5 km új bekötő utat kell építeni és régi útjainkon mintegy 10 km korszerűsítést kell végrehajtani. Végül, nagyon fontos elsősorban vállalati továbbképzés keretében a fejlesztést megvalósító szakmunkások arányának további emelése.

Vállalati feladataink nagyok, végrehajtásukhoz rendelkezünk elég szakképzett és fegyvelmeztetett dolgozóval. Vállalatunk dolgozói magukénak vallják célkitűzéseinket és jól dolgoznak, bizonyítja ezt a vállalat életében nekünk ítélt nyolc Élűzem kintintetés, két Minisztertanács—SZOT Vándorzászló, a három Kiváló Vállalat cím és a négy oklevél. Ezek az eredmények a további hatékony munka elvégzésére is köteleznek bennünket.

FELSZÓLALÁS

Engedjék meg, hogy az Erdészeti és Faipari Egyetem Tanácsa nevében és új beosztásomban nagy tisztelettel köszöntsem kedves mindnyájukat.

Tudom, hogy az Országos Erdészeti Egyesület évenként megrendezett vándorgyűlései, melyeket az egyes erdőgazdaságok rendeznek, nagy jelentőségűek. Jelentőségüket növeli az a több száz szakember találkozója, akik a hivatalos aktuson túl kicserélik tapasztalataikat, muníciót gyűjtenek és adnak maguk és mások mindennapi munkájához, az ágazat jövőbeni gondjainak megoldásához. A tudományos és technikai forradalom jelen szakaszában a nemzetközi ismeretekre is támaszkodva, azokat adaptálva még nagyobb szükség van az elmúlt időszak eredményeinek és a jövő feltételeinek értékelésére, feladatainak megbeszélésére.

„Pártunk és kormányunk a közelmúltban meghatározta az erdészet és faipar legfontosabb feladatait. Ezeket a célokat csak közös erőfeszítéssel lehet megvalósítani. Az egyetemnek is együtt kell dolgoznia az ágazat vezetésével, a vállalatokkal, kutatóintézetekkel, tervezőkkel serényen és eredményesen”.

Egyetemünkön a nappali tagozatos mérnökképzésben az 1980-as évvel az úgynevezett reformtanterv bevezetése mindhárom karon befejeződik. Úgy vélem, hogy az erdőgazdálkodásból az oktatásra, a továbbképzésre háruló feladatok nem lesznek könnyűek még akkor sem, ha a képzésben máris nagyobb teret kapnak az ökonomiai, az üzemi és munkaszervezési kérdések, a vezetési és ellenőrzési ismeretek, a tervezés matematikai számítógépes módszerei.

Rá kell hangolódnunk az ágazat előtt álló gazdaságpolitikai feladatokra, az oktatásban, a kutatásban, a tudományos diákköri munkában, a diplomamunkák megválasztásában, mélyítve ezzel a kibocsátott szakemberek elméleti és gyakorlati tudását. Ezt az egyetem falai között is csak az önök, az erdészeti és faipari szakemberekkel való jó munkakapcsolat megteremtésével érhetjük el. Mert a vállalati vezetést az ország gazdaságpolitikájának megvalósításában hajtottabb tempóra kötelezik a mennyiségi és minőségi követelmények és a szabályozók. Következik ez abból is, hogy nemzeti jövedelmünk megteremtésének ők is részesei.

Az oktatásban és kutatásban az erkölcsi felelősség az, amelyre általában támaszkodhatunk, amely nem lehet kevesebb a gazdaságiaknál. De meg kell ismernünk a különböző szintek és szervek gondjait, kapcsolataink révén segíteni azok megoldásában. Harmonikusabb beilleszkedést követel tőlünk a gazdaságpolitika, az együttes a célokért. Ténykedésünk nem választható el az önök által vezetett gazdasági egységek érdekeitől. Nem lehet más célunk, mint meglévő kapcsolataink tartalommal való megtöltése az elmúlt hetekben a párt és a kormány által megfogalmazott feladatokra való felkészülésben, a végrehajtásban egyaránt.

Az is lehet, hogy olykor több segítséget kérünk, mint adhatunk. Részünkről segítség a jól képzett fiatal szakembergárda lesz, akik ismerik gazdaságpolitikai céljainkat és képesek, alkalmasak azok megvalósítására. Ehhez szükségünk lesz a kutatásban, a gyakorlatban élenjáró szakemberek segítségére, akikkel állandó és folyamatos munkakapcsolatra törekszünk. Célszerűnek tartjuk a meghívott előadói gyakorlat lehetőségeinken belüli fejlesztését, számítva és kérve címzetes egyetemi tanáraink és docenseink segítségét, az ő tapasztalataikat haszno-

sítva az oktatásban, a korszerű jegyzetek megírásában, azok lektorálásában, kezdeményezésüket a jobb, a kedvezőbb módszerekben, az oktatói káderállomány fejlesztésében.

De nemcsak kapni, adni is szeretnénk az oktatói munkán kívül. Ehhez az egyetem vezetésének, tanszékeknek és a vállalatoknak jó munkakapcsolatra kell törekedniük. Kérjük és várjuk a kutatási eredményeinkről, munkánkról szóló kritikájukat, segítő, alkotó megjegyzéseiket, amelyet nem nélkülözhetünk. Ugyanezt kérjük a hallgatók elméleti és gyakorlati képzésében is. Ha ez a kapcsolat nem elviekén alapuló elvtársi és baráti, rossz úton járunk, erről térjünk le.

Egyetemünk évenként több száz vállalati szakembert fogad a különböző szakmérnöki és tanfolyam jellegű továbbképzés keretében. Ezekben a továbbképzési formákban van még formális és sok esetben túlzóan elméleti — a gyakorlati problémákhoz nehezen kapcsolódó — ismeretanyag. Itt sem tekinthetünk el attól, hogy a jövőben az előadók között többen legyenek, akik egyetemünk címzetes tanárai, élenjáró kutatók, magas képzettségű gazdasági, vállalati irányítói szakemberek.

A tudósok és a szakmát jól ismerő oktatók mellett különösen a továbbképzés keretében többen kell foglalkoznunk gazdasági kérdésekkel. Ezt a feladatot csak együttes összefogással tudjuk megoldani, az igényeket kielégíteni. Önök jól tudják, hogy a csak szakemberfejjel gondolkodók ha nem itatódnak át gondolatban a gazdasági kérdésekkel, egy-egy témát, annak megoldását nem vizsgálják komplex szemlélettel, a kollektíva és a társadalom rovására cselekszenek.

Szeretnénk, ha egyetemünk a szakmai kérdések vitafórumának központjává válna. El szeretnénk érni, hogy az *almamater* nemcsak a 20—30—35 éves évfolyam-találkozások színhelye legyen, de az a szellemi kisugárzó központ is, ahol nemcsak tanulni lehet, de a legfontosabb, az ágazatot érintő gondolatok is megformálódhatnak.

Mint ismeretes, az erdőgazdálkodás és elsődleges fafeldolgozás mind szervezési, mind fejlesztési kérdéseit illetően jelentős átalakulás előtt áll. Ennek az átalakulásnak az egyetem dolgozói, oktatói és kutatói, hallgatói, önökkel együtt dolgozva és gondolkodva szeretnénk aktív részesei lenni. Mi keresni fogjuk önöket, s ezt szeretnénk kétoldalúan folytatni.

Nemzetközi kapcsolatainkkal is segíteni szeretnénk az ágazatunkat. Oktatóink, kutatóink, hallgatóink külföldi útjuk során sokat látnak és hallanak. Legyen ez a munka céltudatos, készüljünk fel az igények kielégítésére, érdeklődjünk a szakma nehézségeinek jó megoldása iránt, nem elkötelezetten a külföldi partnerek felé, de gazdaságpolitikánkkal összefüggésben, az ügy szolgálatában.

Ha azt tapasztalják, hogy munkánk eredményét konvertálni nem tudják, vagy az alap- és gyakorlati kutatás nincs összhangban, figyelmeztessenek. Ezeket a kérdéseket vitassuk meg. Az egyetem kapui mindenki előtt nyitva állnak. Jöjjenek! — Ha két jó barát összetalálkozik bármilyen más céllal, a szakma, az ágazatban folyó munkáról is beszélnek, ez nem marad el.

Az egyetem eddig végzett munkájához az Országos Erdészeti Egyesület, az ágazat vezetése, a vállalatok és intézmények, az erdészek és faiparosok nagy családja segítségét megköszönjük. Munkánkat közösen végezve, jobb lesz a termés és érettebb a gyümölcs. Ehhez kívánok jó egészséget, kiváló munkasikeret! Jó szerencsét!

A vándorgyűlés résztvevői

Baja: Barabás Ferenc, Buzás Gyula, Csajbók László, Kovács Imre, Mucsi József, Papp László, Petz Lajos, Rádi József, Solti Imre, Szoták Ferenc, Tóth Imre, Vasvári István.

Balassagyarmat: Bakos Tibor, Fekete János, Gréczy Sándor, Holtai Imre, Imre Ferenc, Keller Pál, Konecsny Mihály, Kondor Endre, Kopasz Tibor, Kovács Ignác, Kovács Zoltán, Kozma Mihály, Makóy Oszkár, Mezei Géza, Nagy Béla, Rutai Béla, Sándor Géza, Szabó Ferenc, Tóth Ágoston.

Budakeszi: Csányi Sándor, Dallos Andor, Gárdonyi Gábor, Hágen Ferenc, Juszek Mihály, Kiss Gábor, Kiss József, Szalay Sándor.

Budapest: Almási Gábor, Ambrus Albert, Babos Rezső, Badacsonyi Ferenc, Bajdó Erzsébet, dr. Balogh Ferenc, Bakkay László, Balsay László, Barátosi Gábor, Bálint Csaba, Bárdossy László, Bedő Tibor, dr. Berdár Béla, Berényi Gyula, Béky Albert, Boda Mihály, Bogár István, Bognár György, Boncz Tibor, dr. Bondor Antal, Bujovszky Miklós, Buliczka János, dr. Csontos Gyula, Csötönyi József, dr. Dalocsa Gáborné, Déneslaki Tiborné, Dóró Katalin, Erdős László, dr. Ébli György, Fekete Gyula, Fekete Gyuláné, Gáspár-Hantos Géza, Gáspár-Hantos Gézáné, Gönczöl Imre, dr. Goór József, Haják Gyula, Hajdu István, Hangyál Tibor, Harkai Lajos, Haszeg János, Herczegh Miklós, Herczegh Miklósné, Heizinger Béla, Horváth József, Göndöcs Imre, Ipsics Lajos, Jancsó György, Járasi László, Jérôme René, Kern Mihály, Király Pál, Király Pálné, Kiss Ipoly, Kiss László, Klein István, Koltai János, dr. Konecsny István, Korbonskyné Nemky Klára, Kotány György, Kovács Imre, Kovács László, Kovács Mátyás, Kozma László, Körmendi Lukács, Körtvélyessy György, Kutni László, Lenkei Gyula, dr. Lengyel György, Lovas Lajosné, Lovász László, dr. Madas András, dr. Madas Andrásné, Matók János, Mendlik Géza, Móczsonyi Zsigmond, Murányi János, Nádor Ferenc, Ott János, Pálhalmi János, Pásztor László, Pénzváltó Gézáné, Rakonczay Zoltán, dr. Radó Gábor, Riedl Gyula, dr. Sali Emil, Sebák József, Somogyi János, Somogyi László, Somogyi Lászlóné, dr. Soóky Miklós, dr. Speer Norbert, dr. Speer Norbertné, dr. Szappanos István, Szircsák Ferenc, dr. Szőnyi László, Tokodi Mihály, dr. Törley Dezső, Tresó Elemér, Varga Lajos, Zrak László, Zumpf András.

Debrecen: Áncsán György, Balogh Béla, Botos Géza, Botos Gézáné, Berettyán József, Brojnas László, Dóró Sándor, Fenyvesi János, Hajdu Imre, Hárnási Ferenc, Kathy Sándor, Kathy Sándorné, Köllő Ferenc, Mészáros István, Mészáros Istvánné, Nagy Antalné, Németh László, Pataky Károly, Takács Béla, Tóth János.

Eger: Bíró István, Bozsó László, Czene Pál, Dely György, Ferencz Ottó, Gál Sándor, Ivády István, Kakuk Pál, Kovács Pál, Nagy Károly, Nahócki László, Paulik Géza, Reményffy László, Reményffy Lászlóné, Schmotzer András, Tóth Ferenc, Tóth Imre, Varga Béla, Válóczy István, Wágner Tibor.

Gödöllő: Káldy György, Kincses László, Padloviczky Pál, Pintér József, Pozsár Lajos, Pölcz Kálmán, Somogyvári Vilmos, Szekeres Péter, Vári József.

Győr: Albert Tóth Gergely, Bakonyi Csaba, Bognár Ernő, Bognár Tibor, Herman Rezső, Németh Ottó, Oroszlány András, Oroszlány Andrásné, Simon Lajos, Szanyi Tibor, Újházi Béla, Umáthum Lőrinc.

Gyula: Cseke István, Cseke Istvánné, Csontos János, Csontos Jánosné, Gál Imre, Gál Imréné, Szabados József, Szabados Józsefné.

Kaposvár: Bakonyi István, Bognár László, Domján Gábor, Fodor Imre, Földes Mária, Göndöc Gyula, Hajas Lajos, Heffler László, Jánosi István, Kovács József, Kovács László, Kozma Ferenc, Keöves György, Lehócz Gyula, Matosics István, Máj István, Nagy István, Nádas József, Németh Lajos, Niszler Róbert, Retki Csaba, Rónai Zoltánné, Szántó Gábor, Szilágyi József, Szücs László, Takács László, Tomity Ferenc, Török Zoltán, Vajda Sándor, Zab Ferenc.

Kecskemét: Barányi László, Bognár Gábor, Gőbölös Antal, Kiss János, Kiss Jánosné, Lemmer Józsefné, Nagy Lajos, ifj. Nagy Lajos, Nyul Tóth Benedek, Pankotay Eszter, Sári Béla, Sipos Sándor, Szabó Elemér, Vörös György.

Keszthely: Csepregi János, Czebei Sándor, Fábián Béla, Gerencsér Attila, Hipság István, Horváth Lajos, Horváth István, Krahulcsán János, Noszlopy Pál, Peng Ernő, Peng Ernőné, Rendi László, Rendi Lászlóné, Somogyi János, Soós Kálmán, Sütő Imre, Takács Károly, Varga Árpád, Varga Pál, Varga Lajos, Válint Géza, Zámbo Mária.

Mátrafüred: Csoór Miklós, Enyedi Ervin, Kadlecsek Ferenc, Kiss Gábor, Nagy Sándor, Pálfi Tihamér, Póka János.

Miskolc: Bartucz Ferenc, Beély Miklós, Bodó Pál, Buriss László, Czeglédi Lajos, Dobos Zsolt, Iván Teréz, Kopcsó József, Malinák János, Mátrai András, ifj. Mizsák József, Resely Zoltánné, Schalkház Éva, Schalkház Lipót, Schalkház Sára, Szögeczky János, Szabó Béla, Török József, Török Józsefné, Varga Tibor, Virágh János.

Nagykanizsa: Andor József, Bárány Lajos, Farkas Pál, Gergina György, Horváth Béla, Horváth Imre, Horváth Zoltán, Kincses László, Kozma Péter, Kövecés Béla, Lukjanov János, Mátrabérci Sándor, Solti Béla, Soós Ferenc, Szabó László, Tihanyi Gyula, Tóth Lajos, Varga Szabolcs, Várhelyi József, Várhelyi Józsefné.

Nyíregyháza: Belányi László, Budaházi Zoltán, Csákó Antal, Demeter Ferenc, Frankó János, Jarkovszky Alajos, Jeszenszky András, Kovács Gábor, Láng Gyula, Nagy Antal, Oláh Gábor, Sipos Géza, Szabó Sándor, Szemerédi Miklós, Szikszai Lajos, Szilágyi István, Varga András, Vadon József.

Pápa: Erdős Béla, Erdős Béláné, Horváth János, Kovács Endre.

Pest megye: Csodra László, Maczuczka József, Sárdi Ferencné, Takáts Ferenc, Trávnnyik Tibor, Trávnnyik Tiborné.

Pécs: Battyáni János, dr. Bay László, Csanádi Béla, Csoboth Lázár, Dévényi Ágoston, Fehér László, Gerdei József, Gyuriscs Tamás, Horgos László, Jákics Kornél, Kasza Ferenc, Kiss Károly, Krämer Antal, Lukács Vilmos, Meszlényi József, Mészáros József, Mosonyi Géza, Molnár István, Muth Endre, dr. Nagyné Ferenczi Edit, Öbert Gyula, Papp István, dr. Papp Tivadar, Recht János, Répássy László, Sasvári János, Simsay István, Szendrői János, Tihanyi Lajos, Tóth Aladár, dr. Varga János, Várnaý Tivadar.

Sárospatak: Balla László, Horváth Tivadar, Schneider Ede Géza, Tóth István.

Sopron: dr. Gál János, Iván Imre, dr. Juhász Miklós, dr. Káldy József, dr. Kecskés Sándor, Molnár Ákos, Németh Jenő, Obermayer György, dr. Pankotay Gábor, Pintér Géza, Solymosy László, dr. Tompa Károly, Veszprémi Géza, dr. Wilfing László.

Szeged: Dénes János, Frank István, Frölich András, Frölich Andrásné, Hajdu András, Hallósi Miklós, Kállai József, Kovács Sándor, László Endréné, Márki István, Nádaskay Gábor, Pollner Frigyesné, Pölös Szilveszter, Tóth László, Vida László, Zs. ros István.

Székesfehérvár: Béni Kornél, Édes István, Kiss Tivadar, Kiss Zoltán, Kovács Lajos, Laki Sándor, Markovics László, Palángi Géza, Sójahida István.

Szolnok: André Zoltán, Ács József, Bagó Imre, Bálint István, Bugyik Endre, Bugyik Endréné, Éles Csaba, Haraszi Arnold, Józsa László, Kauzli Kálmán, Kiszely Pál, Kurdi István, Madai László, Nagy István, Nagy József, Orosz Ágoston, dr. Papp Mihály, Pregon József, Szabó Gyula.

Szombathely: Aner Jenő, Balassa Lajos, Boros Ottó, Gaál László, Horváth Imre, Horváth József, Keresztes György, Komáromi Dezső, Nagy Kálmán, Németh János, Németh László, Pethó József, Pungor László, dr. Schmidt Ernő, Simon Sándor, Sömenek Károly, Tamaskó Tivadar, Vaspöri Ferenc.

Tamási: Jávorházi András, Weimper Tivadar, Würtz László.

Tatabánya: Bodor László, Dancsi József, Elmer Nándor, Fekete István, Ferencz László, Henczer Antal, Hevesi István, Jancsek Jánosné, Király Tibor, Kovács Sándor, László Györgyné, Mórotz Gyula, Neusinger Frigyes, Pravetz Antal, Skinyár Annamária, Takács Lajos.

Veszprém: Báder István, Borsodi Imre, Csóka Lajos, Horváth Gyula, Juhász Lóránd, Kecskeméti József, Markos József, Matyasovszky András, Pozsgai Attila, Schneider Ferenc, Sükösd Zsolt, Szabó Csaba, Szikra Dezső, Turcsányi Lajos.

Visegrád: dr. Anda István, dr. Anda Istvánné, Baranyi Katalin, Bertényi Miklós, Bíró László, Dala László, Dobay Péter, Erdélyi András, Híbei Albert, Kiss Frigyes, Koncz Antal, Márkosi Lajos, Márkosi Lajosné, Perlaki Kornél, Perlaki Kornélné, Tavas Gyula, Vida Zoltán.

Zalaegerszeg: Balla Gyula, Csillag Jenő, Horváth Ferenc, Horváth Miklós, Ivanics József, Koltai László, Róka István, Schmidt Ferenc.

FAGAZDASÁGI MŰSZAKI NAPOK MECSEKI EFAG, 1978. AUGUSZTUS 4—5.

Az 1978. évi Műszaki Napok bemutatói két nap alatt a szaporítóanyag termesztéstől a kitermelésig felölelték az egész erdőgazdasági termelést. Olyan felvonultatását jelentette ez az erdőgazdasági gépeknek, ami vetekszik a nagy nemzetközi kiállítások, vásárok bemutatóival, sőt túlszár ezeken, mert az egyes gépeket, berendezéseket zárt technológiai rendszerben, teljes működésben, munkában szemléltette.

A szaporítóanyag-termelés gépeit a 42 ha-os bolyi csemetekertben láthattuk. Bemutatták itt az EGEDAL és a RATH gépsorát és mellette a teljes sorra még össze nem állt, de egységeiben figyelemre méltó hazai szerkesztésű és előállítású gépeket, szerkezeteket.

Az EGEDAL gépsorban a magot a vetőgép csoroszyái mögött felszerelt görögök a talajba nyomják, a takarásról pedig takarólemezek, vagy külön alkalmazott takaróföldszóró gondoskodik. A vetőgép után ágyáshenger is kapcsolható. A csemeték iskolázását önjáró, hidrosztatikus hajtású gép végzi. Az iskolázást megelőzően a talajt sornyitó, vagy nehéz talaj esetén meghajtott nyitótárcsákkal rendelkező gép készíti elő. Ezek egymástól 25 cm távolságra 25 cm mély árkot nyitnak. A sorközök ápolására különböző késekkel felszerelhető, menet közben kormányozható kultivátor szolgál. Ennek alváza műtrágyaszóró és sorközi vegyszerszóró felszerelésére is alkalmas. A csemeték alávágását változtatható munkamélységű gép végzi. A csemeték kiemelésére két gépet is mutattak be, ezek közül az egyik — több műveletet is ellátó — a csemetéket sörönként emeli ki, megtisztítja, számlálja és kötegel.

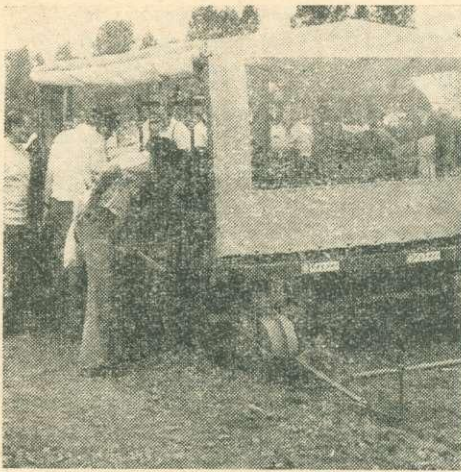
A RATH gépsor alapgépe 15 lóerős motorral felszerelt eszközhordozó. Kapál, vegyszert szór, iskoláz, kiemel, kötegel. Napi teljesítménye vegyszerszórásban és sorközművelésben 4—6 ha, kiemelésben 60—200 ezer csemete, kötegelésben 100 ezer. A két gépsor között főleg konstrukciós és kezelésmódi különbségek tapasztalhatók.

EGEDAL vetőgép

EGEDAL homokszóró

EGEDAL csemeteiskolázó

EGEDAL vegyszerszóró

A hazai konstrukciók között a legnagyobb figyelem az ERTI függesztett iskolázógépe felé fordult. Egyszerre három vagy öt sort ültet, 470 vagy 280 mm sortávolsággal, négy állítható csemetetávolsággal. Alkalmazásához az intézetben külön traktor sebesség-csökkentő berendezést szerkesztettek. Ugyancsak ERTI szerkezet a burkolt gyökerű nagy csemeték előállításánál táptalajtömörítésre szolgáló rázóasztal.

A burkolt gyökerű nagy csemeték neveléséhez szolgál a SURD tasakoló, amely műszakonként 2000 csemetét tasakol. A KANIZSA tekeresbeiskolázó gépet már régebről ismerjük lapunk hasábjairól. Reményteljesnek látszik az AGRO-TRÖSZT forgalmazta dugványozógép. Ezeknek a hazai, kisebb szerkezetnek a láttán önkéntelenül is felmerül a kérdés, nem volna-e célszerű a külföldről — főként Nyugatról — behozott gépek alkalmazása helyett nagyobb erőfeszítéssel tenni a hazai gyártókapacitás bővítésére.

Az erdősítés és fahasználat gépeit a Zengővárkony—Fodorgyöp erdő rész-

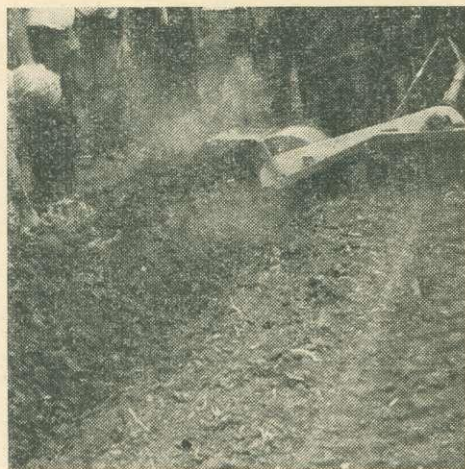
RATH csemetekiemelő-kötegelő

RATH permetező, talajjapoló

RATH csemetekiemelő-kötelegő

RATH csemetevermelő

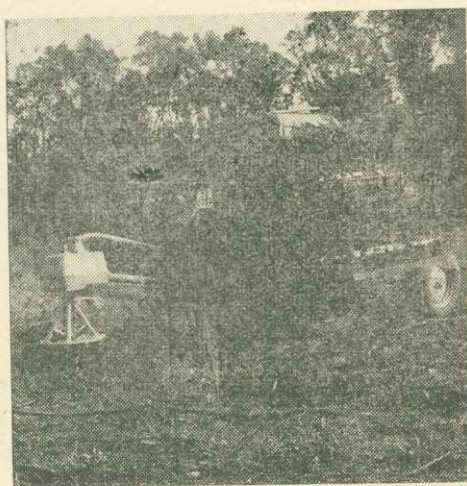
ben mutatták be. A kor és fafaj szerint rendkívül változatos állományban egyetlen fonalra fűzve követte egymást a tuskós területek felújítása, a tisztítás, gyérités, véghasználat szállítható hosszban, teljes fában, felkészítés egészen az aprítéktermelésig. De nem maradt el a szociális gondoskodás fejlesztése sem — az ERTI által behozott fűthető finn sátrak előnyösen javíthatják a munkahelyi ellátottságot.

Az erdőfelújítás gépeit a tuskózás vezette be. A vágásban visszamaradt tuskók eltávolítására, vagy legalábbis visszaszorítására különböző megoldásokat láthattunk. A LEVCO és az ELLETARI különbözőképp marja szét a tuskót. Az utóbbi hengeres változata ki is emeli. A vágáshulladékot az ERTI vágástakarító célszerűen aprítja fel.

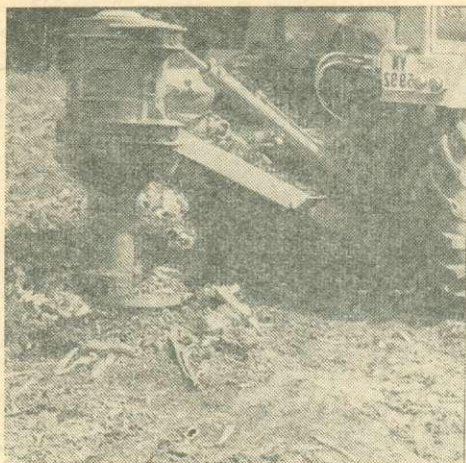
A tuskós talajoknak az előkészítésére elsősorban a nehéz tárcsák alkalmasak. Láthattunk is ebből igen tekintélyeseket. A ROME egyik típusa 2,5, a másik 3,4 tonna súlyú, a NARDI vágástörő tárcsa kereken 2 tonnás. A LENO talaj-

ERTI csemeteiskolázó

ERTI tányérozó-gödörfúró

ELLETTARI tuskómaró

LEVCO tuskómaró

lazító a hidroakkumulátor elvén működik. De a laza és középkötött tuskós területek pásztás talajelőkészítésére az ERTI tárcsás eke is alkalmas. A QUICKWOOD csemeteültetőt már korábban ismertettük. A burkolt gyökerű csemeték ültetésére már PAPER-POT ültetőgép is van. A FINNFORESTER ültetőgépen az ültetőfej elé szerelt talajmaró a sávos talaj-előkészítést is elvégzi. Újdonság az ERTI suhángültető gépe, ez 50 cm mélyen működő szárnyas talajlazítóval és mellette elhelyezett két, 12—18 cm mélyen dolgozó talajmaróval is rendelkezik. Burkolt gyökerű csemeték ültetésére is alkalmas. Az ERTI egysoros csemeteültető áthalad a tuskókon. A természetes felújítást segíti elő a kitűnő munkát végző ROUSSEAU cserjeirtó, és az ERTI talajmaró. Utóbbi a talajtakaró megbontásán túl a tuskós vágásterületek pásztás előkészítésére és a sorközök ápolására is alkalmas. A természetes újulatban mutatkozó hiányok pótlására szolgál a STIHL egy- és kétszemélyes gödőrúrója, de ugyanezt tudja az ERTI tányéros gödőrúrója is. Nagyobb ültetőgödörök fúrását traktorra függesztett fúróval végezték.

ROME nehéztárcsa

NARDI vágástörő

CLARK-BOBCAT döntőgép

ROME tuskóírtó döntőfej

A tisztítás gépeit, eszközeit 5—15 éves gyertyános-bükkös-tölgyesben láthatuk munkában. Háromféle, több célú nyelesfűrész kellett magát, de a 7—10 kg-os súlyuk elgondolkoztató.

Törzskiválasztó gyérítések 53 éves gyertyános-bükkös-tölgyesben mutattak be. Itt a figyelmet elsősorban a rendkívül mozgékony finn MAKERI döntő-rakásoló és a svéd WALDAMEISE közelítőgép kötötte le. Jó munkát végzett még a BOBCAT döntő-rakásoló és a TIMBERJACK homlokmarkolós rakodógépre szerelt MORBARK döntő-rakásoló adapter.

Az aprítéktermelést is a MORBARK képviselte, az apríték elszállítására RÁBA és IFA aprítékszállító szerelvények álltak rendelkezésre.

A véghasználati gépek részben 100 éves cseres-tölgyesben, másrészt 105 éves bükkösben dolgoztak. Legtöbb csodálója a STEYR árbcos közelítő kötélarnak volt. Több helyütt jelenthet nálunk is jó megoldást. Igen nagy teljesítményű, közelítése rendkívül kíméletes. Érdeemes volna néhányat társulásokon, vagy jelentősebb állami támogatással megvenni. Jóval kisebb, de szintén elő-

TIMBERJACK csörlős vonszoló

TIMBERJACK markolós vonszoló

T—150 K kihordó

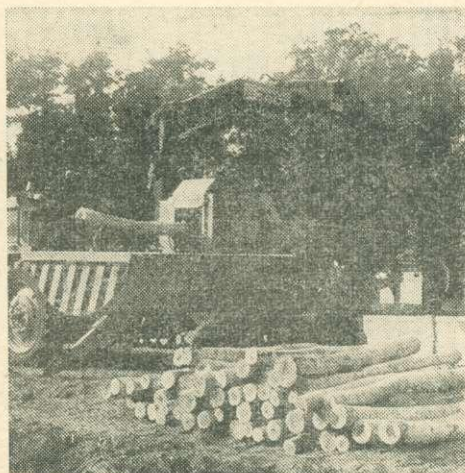

MORBARK aprító, RÁBA szállító

nyösnek mutatkozik a VALMET—NORMET (FARMI), rádióval távvezérelt közelítő csörlő. Az ÖSA—STEYR, a TIMBERJACK és a VALMET 8—10 tonna teherbírású kihordóvontatók az alacsony fajlagos talajnyomást és kitűnő tapadást lehetővé tevő gumiabroncsokkal a kijelölt közelítőnyomokon fürgén mozogtak. A hazai kialakítású és az Erdészeti Fa- és Vegyesipari Vállalatnál a T—150K, illetve a ZETOR 12045 traktorok felhasználásával készült 12 tonnás, illetve 6 tonna teherbírású kihordóvontatók kísérleti példányai ezúttal kerültek először bemutatásra.

A kiállított kéregzőgépek azt mutatták, hogy nem sokáig ragaszkodhatunk az egyméteres darabokhoz. Ezt már csak hasítógépek teszik szükségessé.

A különböző választékokat szállító tehergépkocsikat a 15 tonna teherbírású MAZ—509, a 24 tonnás SISU és a 35 tonnás STEYR 1490 típusok képviselték. A STEYR gépkocsialvázat TYDRAUL típusú — a daruülésből irányítható — hidraulikusan eltolható rakoncarendszerrel látták el, amely a rakodás meggyor-

VK—16 POP kéregző

MORBARK kéregző

SISU tehergépkocsi

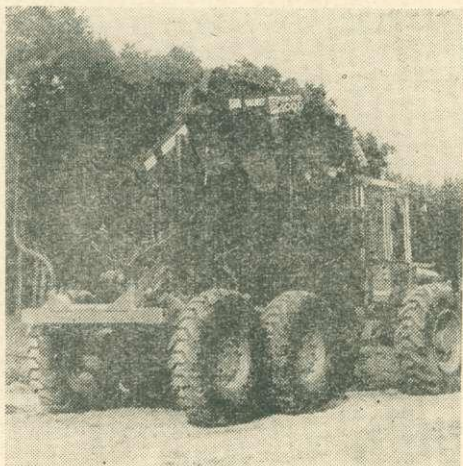

TYDRAUL rakoncás STEYR tehergépkocsi

sításán kívül a különböző méretű faanyagok egyidejű szállítását is lehetővé teszi.

A műszaki napok bemutatóinak kitűnő szervezése általános elismerést váltott ki mind a hazai, mind a külföldi látogatók részéről, kitűnő továbbképzési lehetőséget nyújtott sokaknak. A rendezők kiváló dramaturgiai érzékeléssel fűzték fel egyetlen séta-útvonalra egyre fokozódó hatást váltva ki az erdőgazdasági termelés teljes folyamatát, hogy végül is a képet egy mélyre szállt helikopter verte viharral zárják le. Mesteri munka volt!

A szakmai színvonalra pedig mi sem jellemző jobban mint az, hogy a kanadai TIMBERJACK céget Ausztriában, Jugoszláviában, Csehszlovákiában, Romániában, Bulgáriában és Magyarországon képviselő SCHWEDENMASCHINEN GOESS UND STARHEMBERG cég a TIMBERJACK-program gyakorlati szemléltetésére Pécsre hozta a bemutatónkat megelőző napon az osztrák szaksajtó mértékadó szerkesztőit.

VALMET kihordó

FISKARS és HIAB daruk munkában

MERRE TART A GYÉRÍTÉS?

DR. SOLYMOS REZSŐ

A nevelővágások témája az utóbbi időben az egész világon a szakmai érdeklődés előterébe került. A fában gazdag Szovjetunió, Kanada, USA, Brazília erdészeti kutatása és gyakorlata egyaránt keresi a nevelővágások legkedvezőbb módszereit. Az erdőnevelés értéknövelő szerepe mellett nagy lett a jelentősége az előhasználati fatömegnek is. A világ faellátásában nem közömbös az összes fatermésnek mintegy 40—45 %-át kitevő fatömeg, amely a rendszeres gyérítésekkel nyerhető.

Ezt a témát tűzte napirendjére az Észak-amerikai Egyesült Államokban, 1977 szeptemberében az a tudományos tanácskozás, amelyet az Erdészeti Kutatóintézetek Nemzetközi Szövetsége (IUFRO) rendezett. A tanácskozás és a hozzá kapcsolódó tanulmányutak átfogó témaköre: „A gyérítések biológiai, műszaki és ökonómiai szempontjai a nagyvilágban” — volt.

A résztvevők valamennyi földrész erdőnevelési és faméréstani kutatását képviselték. Az előadásokat és az élénk szakmai vitákat két tanulmányút tette színesebbé Oregon államban, a Csendes-óceán mentén és a Cascade hegységben levő erdőterületeken. A rendezvény házigazdája az Oregon Állami Egyetem erdészeti fakultása volt Corvallisban.

Lehetőséget kaptam rá, hogy ezen a nemzetközi tanácskozáson és tanulmányúton részt vehessek és az erdőnevelési, valamint a faméréstani kutatásainkról, gyakorlati eredményeinkről előadást tarthassak. Tapasztalataimról ezúton is szeretnék rövid összefoglalást adni.

A világ erdőnevelési szakembereinek találkozója, a jövő fejlődésének különböző előrejelzése, a távoli földrész, a hosszú utazás sok szakmai ismeretet és izgalmat ígért. Néhány hónap elmúltával is úgy tartom, egyikben sem volt hiányom. Az Északi-sark fölötti repülőút szikrázó napsütésben, Kanada hatalmas erdőségei „légifénykép”-szerűen, a Csendes-óceán és a nagy kikötőváros, Seattle, az indiánok útja és halban gazdag folyói felejthetetlen élményt nyújtottak számomra. Közülük most a szakmaiakat emelem ki és megkísérlem őket az olvasó elé tárni, hogy adott esetben hasznosíthatók legyenek. Először Oregon állam erdeiről, a corvallis egyetemről adok rövid áttekintést. Ezt követi a szakmai tapasztalatok tételes összefoglalása.

Oregon állam és erdei:

Oregon államhoz a Csendes-óceán partvidékének egyik legszebb része tartozik. Területe mintegy 25 millió ha, ebből 12 millió ha az erdő. Hasznosítható erdőterületét tekintve, az első helyen áll az USA államai között, bár összes területét illetően, nagyságrendileg az USA tizedik állama. Kedvező termőhelyi viszonyokat talál itt a Tsuga heterophylla, a Pinus contorta, a Pinus pon-

derosa, a duglászfenyő és a Pinus thaeda. A humid partvidék, a magas hegy-ségek 1000—3000 m³/ha-os fakészletű erdei mellett az ország keleti részén az arid viszonyok a jellemzők, ahol nagy küzdelem folyik minden ha új erdő megtelepítéséért. Az erdők tulajdon szerinti megoszlása a következő:

Szövetségi erdő:	56,8 %
	ebből:
U. S. erdészeti szolgálathoz tartozik:	46,8 %
a területi erdőhivatalokhoz tartozik:	8,7 %
az indiánok szolgálatára tartozik:	1,3 %
egyéb kormányzati szervekhez tartozik:	3,6 %
Magánerdő:	39,6 %
	ebből:
az erdészeti iparhoz tartozik:	20,2 %
a kisebb farmgazdaságokhoz:	11,3 %
egyéb magán:	8,1 %
Az erdészeti termelési érték (1975):	2 960 millió \$
a mezőgazdasági termelési érték:	1 100 millió \$
a turista ipari:	300 millió \$

Az Oregon Állami Egyetem (OSU):

Corvallis városban egy külön városrészt alkot Oregon állam egyeteme. Ennek az egyetemnek a Stewart auditoriuma adott helyet a szimpoziumnak. Corvallis város méreteit és környékét tekintve, Sopronhoz hasonlít. Mintegy 40 ezer lakosa van, az egyetemi hallgatók száma 16 ezer, amelyből 1000 fő az erdőmérnök-hallgató. Tágas előadótermek, jól felszerelt laboratóriumok és egy korszerű könyvtár, valamint szakkönyvtüzlet segíti a hallgatók és oktatók munkáját. A hallgatók magas tandíjat fizetnek. Az ellátási költségek is magasak. A hallgatók szüleinek jó anyagi körülmények közt kell élni ahhoz, hogy e költségeket előteremtsék.

Az egyetemi épületeket az egykori professzorokról nevezték el. A kerítések nélküli, tágas kis városban ízléses faházak, fákkal teli, gyepes kertek ideális előfeltételeket kínálnak oktatóknak és hallgatóknak egyaránt.

A gyérítések biológiai, műszaki és ökonómiai szempontjai:

Az elhangzott előadások a gyors előrehaladást sürgették. Az ökonómiai szempontok érvényesítését valamennyi előadó kiemelte. Megállapítható, hogy az erdőnevelés fejlesztése az egész világon fellendülőben van. Ennek az egyik fő oka az, hogy az előhasználati vékony fatömeg hasznosítása egyre szélesebb körben valósul meg. A cellulóz-, farost- és faforgácsgyártási kapacitás megnőtt. Az ipar nyersanyagellátásában a nevelővágások szerepe fokozatosan növekszik. Ezért a faipar részéről is segítik az erdőnevelés gépesítését és fejlesztését. Kutatják a gyérítések legkedvezőbb módszereit. Új gépeket szerkesztettek és új technológiákat dolgoztak ki a nevelővágások érdekében. Valamennyi gép és technológia az élők munkát kívánja elsősorban megtakarítani, mert a gyérítések végrehajtása mindenekelőtt a munkaerőn múlik.

A késői belenyúlás lehetőségét és a vastagabb előhasználati fatömegnyerést

mindenütt igyekeznek megoldani. Ez arra ösztönzi a fatermesztési szakembereket, hogy az ültetési hálózatot növeljék. Az ültetési hálózat bővítése költségmegtakarítást eredményez és elősegíti a gépesítést. Európában sűrűbb, Amerikában ritkább ültetési hálózatot alkalmaznak. Mindez természetesen összefügg a fafajjal, a termőhellyel és a termelési céllal. A nálunk alkalmazott $2,8 \text{ m} \times 0,7 \text{ m}$ -es fenyősítési erdőhálózatot is sűrűnek tartják.

Az üdültetési hálózat növelése, valamint az ültetési idő meghosszabbítása érdekében, fokozzák a konténeres csemetetermelés részarányát. Általános az a megállapítás, hogy ennek sikere főleg a konténertől, a termesztési közegtől, a növénykároktól, valamint a kezeléstől függ. A bemutatottak közül magyarországi viszonyainkra a legjobbnak ígérkezik a hungarocellhez hasonló műanyag ládából kialakított konténeres megoldás, amelyet különböző korú, méretű és minőségű csemeték nevelésére lehet felhasználni.

Az erdősítési hálózati kísérleti területeket $1,2 \text{ m} \times 1,2 \text{ m}$ -től $3,7 \text{ m} \times 3,7 \text{ m}$ közötti méretekkel létesítették, 1925-ben duglászfenyő-állományokban, 745—6725 db/ha csemeteszámmal. A legjobb eredményt 53 éves korra a $3 \text{ m} \times 3 \text{ m}$ -es erdősítési hálózat adta.

A bemutatók és az előadások egyaránt azt tükrözték, hogy Oregon államban a duglászfenyő nevelését sikerült jól megoldani. Itt a duglászfenyőre a *mi fatermelési rendszerünknek* megfelelő eljárást dolgoztak ki a nemesített magtermeleléstől kezdve, a fa hasznosításáig bezárólag. Ezt a munkát F. Hahn vezeti Eugene-ben a Gorgia Pacific Co. kísérleti telepén. A Csendes-óceán mentén látunk olyan, 80 éves duglászfenyveseket, amelyek 60 m magasak és $3000 \text{ m}^3/\text{ha}$ az élőfakészletük.

Oregon államban a duglászgyéritési kísérleteket már 1916-ban kezdték. Jelenleg már több mint 50 éves kísérleti eredményorozattal rendelkeznek. Elkészültek az új fatermési táblák is. Korábban ezen a vidéken őserdők álltak. Az egykori faóriások helyét 4—6 m magas tuskók jelzik. A második generációs erdők itt már 80—90 évesek. Jelenleg duglászából már a harmadik generációt telepítik. Üzemi szinten 1939-ben 40 ha területen kezdték el az első gyéritéseket. Meglepődve hallottuk, hogy a gyéritések előnyét és gazdaságosságát korábban kétségesnek tartották és jelenleg is vitatják. 1961-ben írták le először részletesen az erdőnevelési kísérletek eredményeit. Az egyetemen 1953-ban Berg professzor irányításával kezdték el a kísérleti munkát. 1961-ben valamennyi környező erdészeti bekapcsolódott ebbe. Szoros együttműködésben dolgoznak a szövetségi erdők területén.

A kutatási eredményeket Amerikában a magánvállalatok általában nem publikálják, csak az állami egyetemek és kutatóintézetek. Van olyan vállalat (Weyerhaeuser), ahol 700 erdész kutató dolgozik igen hatékonyan.

Eddig Oregonban mintegy 250 ezer ha-on végezték el a nevelővágásokat. Ebből több területen már másodszor is gyéritettek. A nagy erdőterületekhez viszonyítva ez nem jelent túl sokat. Ezt az is okozza, hogy kérdésesnek tartják a gyéritések hatásosságát. A tisztítást illetően, nincsenek kételyeik. Az ökonómiai szempontok mindenütt kiemelt szerepet kapnak. Számos erdész közgazdász dolgozik a nevelővágások ökonómiai paramétereinek a meghatározásán.

A fatermelési rendszer keretében a duglászfenyőt általában 1200—1500 db/ha csemetével telepítik. A tisztítást 10 éves korban, az első gyéritést 20—25 éves korban végzik el. A gyéritések vizsgálataink szerint 35—50 év között $+5\%$ -nál nem hoztak nagyobb többletnövekedést. Ezt nem tartják elegendőnek. A trágyázás, a tisztítás és a gyérités kombinációja viszont a legnagyobb eredménnyel járt. A gazdaságosságot illetően azonban, változó nézetek alakultak ki.

Nem áll még elég információ ehhez rendelkezésükre. A fatermési adataik is bizonytalanok. Érdemes kiemelni, hogy a duglászfenyő vágáskorát az elmúlt 10 év folyamán *100-ról 50 évre csökkentették*. Általános jelenségnek tűnt a rövidebb vágásfordulóra való törekvés.

1969-ben kezdték el a gyéritési—trágyázási kísérleteket természetes úton felújított duglászfenyő-állományokban. A trágyázás főleg az alacsonyabb fatermési osztályú állományokban volt hatásos. 300 kg N/ha eredménye: 4,5 m³/ha, 600 kg-é 6 m³/év/ha plusz növedék volt. Az északi és a nyugati, csapadékos zónában eleve jó eredményt kaptak. A déli száraz területeken meglepetésükre a csapadékos zónához hasonló volt az eredmény (300 mm/évi csapadék mellett). Itt 350 kg N/ha mutatkozott a leggazdaságosabbnak és a leghatásosabbnak.

Európai módszerekkel a törzsszámcsoökkentés szélesebb körű tanulmányozását 1962-ben kezdték. 6 m-es famagasság elérésétől állították be a kísérleteket. Egy-egy kísérleti sor 24 db 0,1 ha-os parcellából áll. Valamennyi kezelést háromszoros ismétléssel végzik. A gyérités visszatérési idejét attól teszik függővé, hogy a faállomány 3 m átlagos magassági növekedést mennyi idő alatt ér el.

A gyéritésekben használt anyagmozgató eszközök közül a *Kollár-féle drótköteles közelítőgépet* ismertették. Ez a gép kb. 450 m távról, drótkötéllal, 60—80°-os emelkedőn is képes fölfelé közelíteni. Kocsija Vyssen-rendszerű, a szállított rönk önműködően kiakad. Gyorsan szerelhető. Úgy tűnt, hogy egyéges gyéritési géprendszerekkel még nem rendelkeznek. Ezek a gyakorlatban csak a jelen időszakban kezdenek kialakulni. Ennek érdekében széles körű kutatás folyik. A kutatás során gyéritési—fakitermelési kísérleteket végeztek, meredek terepen álló duglászosokban. 300 m távon 700 db/nap teljesítményt értek el a PEEWE YARDER-féle, drótköteles közelítővel, amelyet 110 LE-s traktor működtet és 1 fő kezel. A kötél feszítő bak 11,3 m magas, 3 csörlővel. A közelítővonalon helyezik el a főkötélet, amelyre mindkét oldalról a mellékkötélek 45 m távról is képesek behúzni a fát. A teherbírása 2,5 to, 220 m a percenkénti sebessége. A rönköt 1 fő akasztja rá a drótkötélre, a gépkezelő pedig leoldja.

Eredményes kísérleteket folytattak az England—Jones Mini-Alp drótköteles közelítőgép használhatóságát illetően is. Ezt a gépet is traktor vontatja. A drótköteles csörlőt utánfutóra szerelték. A közelítőgépet 3 csörlővel látták el. A főkötél 500 m hosszú, amelyre a mellékkötélekkel 150—150 m távolságból tudják a gyéritési faanyagot összegyűjteni. A gép várható ára 25 ezer dollár lesz. Ezt a gépet főleg dombvidéken mi is eredményesen tudnánk alkalmazni.

Merre tart tehát a gyérités?

A címben feltett kérdésre egy mondatban a következő választ adhatom: a kevés élőmunkát igénylő, gazdaságos megoldások felé. Ez a mondat magába foglalja, hogy:

- a gyéritésekre már az ültetési hálózat megválasztásakor gondolnak, az erdősítési csemeteszámot náluk szokatlanul nagy mértékben csökkentik;
- az első nevelővágások idejét a tág ültetési hálózattal igyekeznek a lehetőség szerint úgy elhalasztani, hogy az előhasználati fatömeg már iparilag hasznosítható legyen és kevés hulladék maradjon vissza;
- a gyéritési területeket koncentrálják és a gépesítésnek megfelelően tárják fel,
- a többcélú, nagy gépek mellett a kisebb gépek, sőt még a lovak szerepét is kiemelik még a következő időszak gyéritéseiben is;
- az erdőnevelés valamennyi területén a gazdaságosságot döntő szempont-

nak tekintik, a nevelővágások hatékonyságának ökonómiai vizsgálatára rendkívül széles körű kutatómunkát szentelnek.

Az összefoglaltakkal valamennyi szakmai tapasztalatra nem térhettem ki. Úgy vélem azonban, hogy ezek is elégségesek ahhoz, hogy ráirányítsák a figyelmet az erdőnevelés és a faméréstan korszerű módszereinek gyakorlati alkalmazására. Igen nagy a feladata ezen a téren a kutatásnak és az oktatásnak is. A világviszonylatban tapasztalható fellendülés a kutatómunka hatékonyságának növelésére figyelmeztet. Az előadásaimban közölt eredményeinket a résztvevők nagyra értékelték. Ennek a színvonalnak a megtartása azonban a jövőben már nem lesz elég. A fejlesztés meggyorsítására van szükség az erdőnevelésben és a faméréstanban egyaránt. Ezek a szimpozionok erre is figyelmeztetnek.

Д-р Шоймош Р.: КУДА НАПРАВЛЯЕТСЯ ПРОРЕЖИВАНИЕ?

Согласно сказанным на научном совещании, состоявшемся в сентябре 1977 г. в США, прореживание везде направляется к экономичным решениям, требующим мало живого труда. Это должно допускаться и с целью размещения посадочных мест, его нужно начинать тогда, когда оно уже предоставляет полезную древесину, более того, целесообразно использовать малые машины и лошадей. Следует широко изучить его эффективность.

Dr. R. Solymos: TRENDS IN THINNING.

According to the working papers of the IUFRO Symposium held in USA 1977. September the thinning tends to be a less labor consuming operation all around the World. That goal could be supported by the proper spacing, by making the first thinning when the the timber size is commercial and even by using horses. The effectivity sould be measured.

H. Leibundgut, J. Grlic: A munkaráfördítés vizsgálata a tisztításokban (Untersuchung über den Arbeitsaufwand bei der Dickungspflege). A Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen számunkra is hasznos vizsgálati eredményeket közölt az erdőművelés világszerte ismert tudósának és munkatársának a tollából. A tisztítások (sűrűségápolás) szükséges munkaráfördítése az irodalmi adatok szerint a 2—5 m magas, természetesen felújított fiatalosokban 60—100 óra, ültetvényekben 20—35 óra. A szerzők által irányított kísérletekben mind a pozitív, mind pedig a negatív jellegű nevelővágásoknak ennél lényegesen kisebb volt a munkaigénye. Megállapításaik szerint ezt az által érték el, hogy

- a tisztításokat gyakorlott erdészek vezették,
- a hagyományosnál intenzívebb szellemi munkával a belenyúlást a lényegre korlátozták és ezzel a kivágandó fák számát csökkentették,
- a fiatalost rendszeresen nevelték, ehhez megfelelő eljárást választottak ki és a munkásokat kellően kiképezték.

A gazdasági célnak megfelelő fák kellő mértékű megsegítése akkor történik pozitív kiválasztási eljárással, ha a rájuk nézve ártalmas fák számát csökkentik. A negatív kiválasztás során ez a segítség indirekt módon valósul meg, a kisebb értékű, ártalmas vagy felesleges fákat távolítja el. A szerzők javaslata szerint mindkét esetben le kell mondani a hagyományos, egyenletes nevelővágásról. A tisztítások kijelölése során a pozitív kiválasztásra átlagosan 8,6 óra, a konkurensek meghatározására 7,5 óra, míg a negatív jellegű kiválasztáshoz 7,1 óra munkaidőre volt a vizsgálatok szerint szükség.

A 3—6 cm tőtátmérőjű fák metszőkéssel való kivágásának időszükséglete 0,4 perc, ezt más eszközökkel esetleg csökkenteni lehet. Mindezek alapján a különböző fő fafajok tisztításának hektárankénti időszükségletét a következők szerint határozták meg:

tölgy	pozitív kiválasztással 35,6 óra, negatív kiválasztással 20,5 óra,
bükk	pozitív kiválasztással 31,4 óra, negatív kiválasztással 27,8 óra,
erdeifenyő	pozitív kiválasztással 27,8 óra, negatív kiválasztással 16,9 óra,
lucfenyő	pozitív kiválasztással 32,5 óra, negatív kiválasztással 15,4 óra.

A tisztítások racionalizálásának fontos előfeltétele a technikai és a munkaszervezési tényezőkön túl a szaktudás, amely elősegíti a természeti erőforrások optimális hasznosítását. A szakoktatás és a szakmai továbbképzés fejlesztésére fordított erők a nevelővágásokhoz szükséges munkaráfördítés csökkenésében bőven megtérül.

(Ref.: dr. Solymos R.)

CZERNY KÁROLY:

RÁCKEVE KÖRNYEZETALAKÍTÁSA CSEREERDŐSÍTÉSSEL

A mezőgazdasági nagyüzemek területeinek rendezése (meliorációja) sok esetben a szórványerdők megszüntetését igényli, hiszen mind a földrendezés, mind pedig a későbbi művelés (pl. helikopteres vegyszerezés) lehetlenné teszi ezek fenntartását. A szórványerdők megszüntetésével az erdőgazdálkodás nem sokat veszít, hiszen ezeken a területeken nehéz tervszerűen gazdálkodni, általában kilopott, vadkárosított, vegyszerkárosított területek, és vadbúvónak is rosszak, mert dúvad is ide húzódik és a hurkozók is előszeretettel látogatják.

Nem kell tehát a megszüntetésüket sajnálni, inkább a csereerdősítés területét kell úgy megválasztani, hogy az a mai erdőgazdálkodási célkitűzéseinket jól szolgálja, a fatermesztés mellett környezetvédelmi, közjóléti célokat is kielégítsen, tömbösített erdőkialakítást tegyen lehetővé.

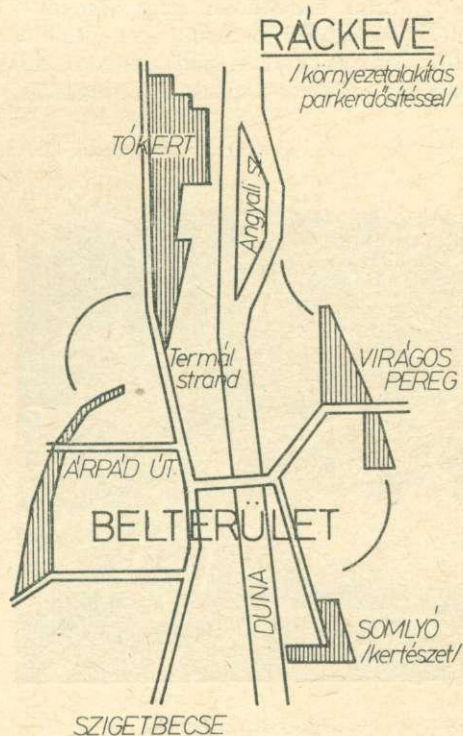
Ráckevén a Csepel-sziget déli részén gazdálkodó Aranykalász Termelőszövetkezet a területrendezések során mintegy 100 ha szórványerdőt szüntetett meg, illetve kíván a meliorációs munkák során megszüntetni, s ez az összes erdőterülete 30%-át jelenti. A csereerdősítési területet három tömbben jelölte ki.

Az első ütemben a Nagy-Duna árterében meglevő „Besnyői” erdők között elterülő mezőgazdasági területeket erdősítette be. A telepített célállomány nemes nyár és elsősorban fatermesztési célokat szolgál. A területen megmaradt kisebb réteken és kaszálókon parkerdei berendezéseket helyezett el, így kiránduló-erdő célokat is jól szolgálhat.

Az erdő értékét emelik a nagy kiterjedésű hóvirág, ibolya és gyöngyvirág lelőhelyek, a Nagy-Duna mellett a ligetes erdők csónakkikötésre és táborozásra nyújtanak lehetőséget.

A második ütemben Ráckeve északi belterületi határán a Tókert részen a szövetkezet parkerdőt létesített. A területet az erdősítés előtt az erős tagoltság jellemezte, a belvízlevezető csatornák mellett kisebb fűz és nyár erdőfoltok voltak. Itt épült meg az új, Ráckeve—Budapest közút. A területhez délen új, meleg vízi strandterület csatlakozik, így a korábbi faluszél jelleg megszűnt és Ráckeve leglátogatottabb határterülete lett.

Az erdősítési munka során megszüntetésre került a személtlerakóhely. Az út mellett a KPM autóparkírozót épített, melyhez csatolva a szövetkezet erdei pihenőberendezéseket, játszóteret helyezett el. Az új út építése során feltárt Ábrahám-telki romemlékek érzékeltetésére felépített

ték az egykori romkápolna feltételezett másolatát.

A fásítást nemes nyár alapállománnyal végezte a szövetkezet, platán szegélyezéssel, nyír, ezüstjuhar, szürkenyár foltokkal elegyítve. Egy nagy rét pihenőpadokkal és egy kialakításra került erdei színpad a község szabadtéri rendezvényeinek megtartására is alkalmas. 1977. évben az „ÉPÍTŐK NAPJÁ”-t, a majálist itt rendezték meg ökörsütéssel, lovasbemutatóval, játékokkal, kulturális műsorral. Mintegy ezer ember vett részt. Ilyen rendezvény megtartására korábban nem volt megfelelő terület Ráckevén. A községi célok mellett a túlterhelt üdülőövezet tehermentesítését is szolgálja nyári időben a „mindenki pokrócos pihenőtelke”.

A további erdő megszüntetések csereterülete az ún. „Virágosperegi parkerdő”. Ezt a szövetkezet kétszeres csereterülettel szerezte meg a szomszéd község termelőszövetkezetétől.

Tíz hektár szántóterületért huszat adott annak érdekében, hogy Ráckeve keleti belterületi határán a megfelelő erdős lezárás kialakítható legyen. Az erdősités, illetve a parkerdőkialakítás

most folyik, hasonló alapgondolattal, mint az a Tókert részen történt. Az egykori Virágospereg község területén létesülő erdőben (a községet a dunai árvizek mosták el) autós pihenő, községi emlékmű, játszótér, felvonulási rét, stb. kerül kialakításra.

Az elmondottakból látható, hogy a megszüntetett erdők helyett nagyobb gazdasági és közjóléti értékű erdők alakulnak ki, ezekkel összefüggésben rendeződik a község belterületi határa is. Parkosítva lesz a páskomszéli Árpád úti körsáv és más területek is, így 5—10 év múlva Ráckeve várhatóan hazánk egyik leginkább parkosított, rendezett határu községe lesz.

Külön említést érdemel az a megfigyelésünk, hogy a fenti területek látogatottsága ellenére a vadállomány nem csökkent a területeken, sőt növekedett, mivel az erdőgazdálkodás másodlagossá vált a közjóléti erdőkben és így nem olyan zavart a terület. Az ide látogató kirándulók különös örömmel élvezik és észlelik a vadállomány, főleg az őz gyarapodását. Vadkárosítást csak elvétve észleltünk, néhány különleges fafajt csipkedett meg az őz, de ez nem számottevő és pótolható.

ERTI tuskóhasító

ERTI tárcsás eke

Rovatvezető: Király Pál

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Az erdőművelési szakosztály „Természetes felújítások helyzete a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságban, — a bükkösök és kocsánytalan tölgyesek korszerű fatermesztési rendszereinek kérdései” témakörben szakmai bemutatóval és tapasztalatcserével egybekötött szakosztályülést tartott. A lillafüredi és a parasznyi erdőzet területén tanulmányút Disznópatak, Jávorkút, Svédfenyves, Csemetekert, illetőleg Csókaskút, Tizesbérc, Andókút, Fónagyság térségében vezetett.

*

A vadgazdálkodási szakosztály a Balatonnagyberek Állami Gazdaságnál a mezőgazdaságilag nem művelhető területek vadgazdálkodási hasznosítását tanulmányozta kihelyezett ülésén. Mód nyílt arra is, hogy az ülés résztvevői megismerkedhettek a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság nagyvadgazdálkodásával és vadkárelhárítási eljárásával. Ez alkalommal DR. CSÖRE Pál, a környező államok vadászati törvényeiről előadást tartott.

*

Az ifjúsági bizottság a mezőgazdasági termelészövetkezetek erdőgazdálkodásával kapcsolatos témakörben, Gyulán megbeszélést tartott. A nagy erdőterülettel rendelkező tsz-erdőgazdálkodás jövőjéről PALACZKI JÓZSEF, az erdőtársulások jövőjéről KOCISZKI JÁNOS, az integrációs program feladatairól GÁL IMRE tartott előadást. A résztvevők Dévaványán ismerkedtek a helyi tsz erdőgazdálkodásával.

*

A gazdaságtani szakosztály Budapesten tartott ülésén a vállalati árképzésről, az önköltségsökkentés jelenlegi gyakorlatáról és nehézségeiről tanácskoztak. DR. ILYI LYÉS BENJÁMIN vitaindító elemzését élénk megbeszélés követte.

*

Az erdei vasutak szakosztálya budapesti ülésén FÜLÖPP ZOLTÁN, ny. MÉM-főmérnök „Mire várnak az állami erdei vasutak?” címmel, előadást tartott. Felkért hozzászólók: SZALAY ENDRE (Ipolyvidéki EFAG), BAJCSY ENDRE (Mátrai EFAG), VARGA GELLÉRT (Zalai EFAG) voltak. A vitát indítványok, javaslatok jellemezték.

*

A Kláénfurti Vásárral kapcsolatban rendezett nemzetközi szakszerkesztői tanácskozáson egyesületünket JEROMÉ RENÉ „AZ ERDŐ” főmunkatársa képviselte.

A HELYI CSOPORTOK ÉLETÉBŐL

A budapesti csoport nyugdíjasainak összejevetelén DR. SALI EMIL, a csoport elnöke az erdőgazdálkodást és az elsődleges faipart érintő időszerű kérdésekről adott tájékoztatást. CSÖTÖNYI JÓZSEF titkár az OEE választmányának ülését, a csoport őszi

programját és az 1979. évi munkaterv tervezetét ismertette.

*

A debreceni csoport BOTOS GÉZA titkár vezetésével vezetőségi ülésen tárgyalta az 1979. évi munkaterv terveze-

tét, valamint az 1978. év második félévi feladatait.

A csoport a Felső-tiszai EFAG-gal közösen motorfűrészkészítő tanfolyamot tartott. A tanfolyamon a FEFAG-tól 37, a TIVIZIG-től 10, a tsz-ektől 8, az állami gazdaságoktól 8, összesen 63 fő vett részt, és tett eredményes vizsgát.

*

A kaposvári csoport a somogyi EFAG erdőművelési osztályával a lábodi erdészet miki kerületében szakmai bemutatót rendezett. Ezen FÖLDES MÁRIA a GLIALKA vegyszer alkalmazásáról tartott előadást. A résztvevők a vegyszer hatékonyságáról is meggyőződhetnek a helyszíni bemutató során. Erdeifenyves állományban, akácserjak vegyszerezésének eredményét tekintették meg. A továbbiakban HORVÁTH TIBOR előadásában ismerkedtek meg a „sablonos tisztítási eljárás lényegéről erdeifenyves állományban”.

Az elhangzottakat, látottakat NISZLER RÓBERT foglalta össze és a résztvevők hozzászólások keretében vitatták meg a rendezvény tapasztalatait.

*

A szolnoki csoport a balassagyarmati csoport közreműködésével tanulmányutat szervezett az Ipolyvidéki EFAG területére. Megtekintették a verőcemarosi fűrészüzemet, majd a királyréti erdészetnél fahasználati és erdőművelési munkák bemutatóján vettek részt, végül megismerkedtek a dejtári csemetékerttel. A tanulmányutat KARDOS REZSŐ titkár, illetőleg GYÜRKI JÁNOS vezette. Közreműködtek: KORBONSKI KAZIMIERZ, BERKENYEI ANDRÁS, SZTANCSIK BÉLA, JANICSEK DEZSŐ és RÓZSA SZILVESZTER.

*

A szakmai továbbképzés keretében a helyi csoportoknál a következő előadásokat tartották.

Egerben NAGY GYULA CSABA „Ütibe-számoló Tanzániáról”.

Győrben Dr. SPEER NORBERT „A hazai faanyaggyártás és fakereskedelem helyzete, kilátásai az V. öt-éves tervidőszakban”.

ALPÁR TIBOR „A forgácslapgyártás és -ellátás várható alakulása a következő években, figyelemmel a bútortermelés és asztalosipar szükségleteire. A forgácslapgyártás várható fejlesztése.”

Győrszemerén Dr. KERESZTESI BÉLA „A nemesített akácfaajták elterjesztése”.

Kapuváron Dr. CSESZNÁK ELEMÉR „Erdőnevelés kevesebb munkával”

*

Kitüntetés

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa BUZA ISTVÁN csoportvezetőnek eredményes munkája elismeréseként nyugállományba vonulása alkalmából a Munka Erdemrend bronz fokozata kitüntetés adományozta.

A mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter SZABÓ KÁROLY szaktanácsadóknak (ERFATERV) nyugállományba vonulása alkalmából eredményes munkája elismeréseként a Kiváló Munkáért kitüntetés adományozta.

Halálozás

Életének 20. évében, tragikus körülmények között elhunyt TÓTH ISTVÁN erdésztechnikus Martonvásáron.

Recsk községben életének 65. évében szívroham következtében elhunyt MAGYAR BÉLA erdésztechnikus. A Mátra Múzeum Vadásztársaság halottjaként a recski temetőben helyezték örök nyugalomra.

Új tagfelvétel

SCHMIDT PÉTER, faipari üzemmérnök, Visegrád; UJSÁGI GYULA erdőmérnök, Esztergom; ALBEL FERENC erdésztechnikus, Piliscsaba; DOBRI IMRE műszerésztechnikus, Visegrád; JÁVOR GYÖRGY erdésztechnikus, Budapest; FRIEDRICH ZSUZSA üzemgazdász, Visegrád; LABANC ISTVÁN postatiszt, Visegrád; FRÁNYÓ LÁSZLÓNÉ áruforgalmi ügyintéző, Szeged; CSIZMADIA PÁLNÉ erdőmérnök, Budapest; Dr. ÓHIDI JÁNOS gépkezmérnök, Monor; PÁL ISTVÁN agrárszervező, Budapest.

Az ERDŐ szerkesztő bizottsága: Vezető: Keresztesi Béla akadémikus, Budapest, főmunkatárs: Jérôme René, Budapest; Tagok: Balázs István, Budapest; Boldizsár Antal, Miskolc; Botos Géza, Debrecen; Büttner Gyula, Visegrád; Deák István, Tamási; Dobay Pál, Visegrád; Erdős László, Budapest; dr. Firtás Oszkár, Sopron; Gáspár Hantos Géza, Budapest; Hatler Rudolf, Szentbalázs; dr. Herpay Imre, Sopron; Jahn Ferenc, Eger; dr. Járó Zoltán, Budapest; dr. Káldy József, Sopron; Keszthelyi István, Budapest; Király Pál, Budapest; dr. Kiss Rezső, Budapest; dr. Madas András, Budapest; Mándik Béla, Budapest; Murányi János, Budapest; Rác Antal, Budapest; dr. Sali Emil, Budapest; dr. Solymos Rezső, Budapest; dr. Speer Norbert, Budapest; Stádel Károly, Győr; Szegedi András, Szolnok; dr. Tóth Sándor, Budapest; dr. Varga Ferenc, Sopron; Vida László, Szeged; Vörösmarty Zoltán, Oroszlány.

